

Brussel, 24 mei 2017  
(OR. en)

9691/17

---

Interinstitutioneel dossier:  
2016/0151 (COD)

---

AUDIO 78  
DIGIT 150  
CONSOM 237  
TELECOM 146  
CODEC 922

## RESULTAAT BESPREKINGEN

|                 |                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                               |
|-----------------|-------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| van:            | het secretariaat-generaal van de Raad                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         |
| d.d.:           | 24 mei 2017                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
| aan:            | de delegaties                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                 |
| nr. vorig doc.: | 8939/17 AUDIO 61 DIGIT 123 CONSOM 182 TELECOM 108 CODEC 745                                                                                                                                                                                                                                                                                                                   |
| Nr. Comdoc.:    | 9479/16 AUDIO 68 DIGIT 55 CONSOM 121 IA 28 TELECOM 98<br>CODEC 74                                                                                                                                                                                                                                                                                                             |
| Betreft:        | Voorstel voor een richtlijn van het Europees Parlement en de Raad tot<br>wijziging van Richtlijn 2010/13/EU betreffende de coördinatie van bepaalde<br>wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in de lidstaten inzake het<br>aanbieden van <b>audiovisuele mediadiensten</b> in het licht van een<br>veranderende marktsituatie (eerste lezing)<br>- Algemene oriëntatie |

Voor de delegaties gaat hierbij de tekst waarover de Raad een algemene oriëntatie heeft bereikt tijdens zijn 3541e zitting op 23 mei 2017.<sup>1</sup>

Om de lezing van de tekst te vergemakkelijken, wordt hij in geconsolideerde vorm gepresenteerd. De tekst van de richtlijn audiovisuele mediadiensten (Richtlijn 2010/13/EU) waarop het voorstel tot wijziging van de Commissie niet van toepassing was, is weergegeven in het normale lettertype. De tekst van het Commissievoorstel in de door de Raad goedgekeurde versie is **vetgedrukt**.

---

<sup>1</sup> De delegaties van CZ, DK, FI, IE, LU, NL, SE en UK hebben aangegeven de tekst niet te steunen, en de delegatie van HU heeft zich van stemming onthouden.

Voorstel voor een

**RICHTLIJN VAN HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD  
TOT WIJZIGING VAN RICHTLIJN 2010/13/EU VAN DE RAAD**

**betreffende de coördinatie van bepaalde wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in  
de lidstaten inzake het aanbieden van audiovisuele mediadiensten in het licht van een  
veranderende marktsituatie**

[...]²

---

<sup>2</sup> De overwegingen komen in een later stadium aan bod.

## HOOFDSTUK I

### DEFINITIES

#### *Artikel 1*

1. In deze richtlijn wordt verstaan onder<sup>3</sup>:

a) "audiovisuele mediadienst":<sup>4</sup>

---

<sup>3</sup> ***Er wordt een nieuwe overweging toegevoegd: "In overeenstemming met de bestaande jurisprudentie van het Hof van Justitie kan de uit hoofde van de Verdragen gegarandeerde vrijheid om diensten te verrichten worden beperkt om dwingende redenen van algemeen belang, zoals het bereiken van een hoog niveau van consumentenbescherming, op voorwaarde dat dergelijke beperkingen gerechtvaardigd, evenredig en noodzakelijk zijn. Derhalve is het een lidstaat toegestaan bepaalde maatregelen te nemen om te zorgen voor de eerbiediging van zijn regels inzake consumentenbescherming die niet onder het gecoördineerde gebied van deze richtlijn vallen. De door een lidstaat genomen maatregelen tot handhaving van zijn nationale regeling inzake consumentenbescherming, ook met betrekking tot reclame voor kansspelen, zouden gerechtvaardigd, evenredig aan het nagestreefde doel en noodzakelijk moeten zijn, zoals vereist in de rechtspraak van de EU. In elk geval mag een ontvangende lidstaat geen maatregelen treffen die ertoe zouden leiden dat de doorgifte op zijn grondgebied van televisie-uitzendingen uit een andere lidstaat wordt voorkomen."***

<sup>4</sup> ***Overweging 3 wordt als volgt gewijzigd: "Richtlijn 2010/13/EU moet uitsluitend van toepassing blijven op diensten met als hoofddoel de levering van programma's ter informatie, vermaak of educatie. De vereiste inzake het hoofddoel moet ook worden geacht te zijn nageleefd indien de dienst een audiovisuele inhoud en vorm heeft die kan worden afgescheiden van de hoofdactiviteit van de aanbieder van de diensten, zoals op zichzelf staande delen van onlinekranten die audiovisuele programma's of door gebruikers gegenereerde video's bevatten, wanneer die delen als afscheidbaar van hun hoofdactiviteit kunnen worden beschouwd. Een dienst moet worden geacht louter een niet-afscheidbare aanvulling op de hoofdactiviteit te vormen indien er een verband bestaat tussen het audiovisuele aanbod en de hoofdactiviteit, zoals het aanbieden van nieuws in schriftelijke vorm. Zodoende kunnen kanalen of andere audiovisuele diensten die onder de redactionele verantwoordelijkheid van een aanbieder vallen, op zichzelf audiovisuele mediadiensten vormen, zelfs als deze worden aangeboden in het kader van een videoplatform waarvoor geen redactionele verantwoordelijkheid geldt. In dergelijke gevallen moeten aanbieders die redactionele verantwoordelijkheid dragen, de bepalingen van deze richtlijn naleven."***

- i) een dienst in de zin van de artikelen 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, wanneer het hoofddoel van de dienst of van een daarvan afscheidbaar gedeelte bestaat in de levering van programma's, onder de redactionele verantwoordelijkheid van een aanbieder van media-diensten, ter informatie, vermaak of educatie, aan het algemene publiek via elektronischecommunicatienetwerken in de zin van artikel 2, onder a), van Richtlijn 2002/21/EG. Bedoelde audiovisuele mediadiensten zijn hetzij televisie-uitzendingen als gedefinieerd in punt e) van dit lid, hetzij audiovisuele media-diensten op aanvraag als gedefinieerd in punt g) van dit lid;
  - ii) audiovisuele commerciële communicatie;
- aa) **"videoplatformdienst":** een dienst in de zin van de artikelen 56 en 57 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie die aan de volgende vereisten voldoet:
- i) de dienst bestaat in de opslag<sup>5</sup> van programma's of door gebruikers gegenereerde video's, waarvoor de aanbieder van het videoplatform geen redactionele verantwoordelijkheid draagt;
  - ii) de organisatie van de opgeslagen programma's of door gebruikers gegenereerde video's wordt bepaald door de aanbieder van het videoplatform, waarbij onder meer gebruik wordt gemaakt van automatische middelen of algoritmen, met name door middel van weergeven, taggen en rangschikken;

---

<sup>5</sup> *Er wordt een nieuwe overweging ingevoegd: „De maatregelen die gelden voor videoplatforms, zijn uitsluitend bedoeld om te worden toegepast op opgeslagen inhoud. Bijgevolg doet deze richtlijn geen afbreuk aan de mogelijkheid voor de lidstaten om verplichtingen op te leggen aan aanbieders van livestreamingdiensten in overeenstemming met het recht van de Unie.”*

- iii) het hoofddoel van de dienst, van een afscheidbaar gedeelte van die dienst of van een essentiële functie ervan bestaat in de levering van programma's en door gebruikers gegenereerde video's aan het algemene publiek ter informatie, vermaak of educatie;<sup>6</sup> en

---

<sup>6</sup> *Er wordt een nieuwe overweging 3a toegevoegd: "Videoplatformdiensten bieden audiovisuele inhoud aan die in toenemende mate wordt geraadpleegd door het algemene publiek en met name door jongeren. Dit geldt ook voor socialemediadiensten die een belangrijk kanaal zijn geworden voor het delen van informatie, voor vermaak en educatie, onder meer door toegang te verstrekken tot programma's en door gebruikers gegenereerde video's. Deze socialemediadiensten moeten onder de richtlijn vallen, omdat zij wedijveren om dezelfde doelgroepen en inkomsten als de audiovisuele mediadiensten. Voorts hebben zij ook in die zin een aanzienlijk effect dat zij de mogelijkheid voor gebruikers om de standpunten van andere gebruikers te vormen en te beïnvloeden, vergemakkelijken. Daarom is het, ter bescherming van minderjarigen tegen schadelijke inhoud en van alle burgers tegen aanzetten tot haat, geweld en terrorisme, redelijk te eisen dat deze diensten ook onder deze richtlijn moeten vallen. Wat socialemediadiensten betreft, moeten deze diensten eronder vallen voor zover en in de mate dat zij voldoen aan de definitie van videoplatformdienst."*

*Er wordt een nieuwe overweging 3b toegevoegd: „Hoewel het doel van deze richtlijn niet erin bestaat socialemediadiensten als zodanig te reguleren, moeten socialemediadiensten daaronder vallen indien de levering van programma's en door gebruikers gegenereerde video's een essentiële functie van die dienst vormen. De levering van programma's en door gebruikers gegenereerde inhoud kan worden beschouwd als een essentiële functie van de socialemediadienst indien de audiovisuele inhoud niet louter een aanvulling vormt op of een klein deel uitmaakt van de activiteiten van die socialemediadienst. Ter wille van de duidelijkheid, doeltreffendheid en consistentie bij de uitvoering ervan, moet de Commissie, zo nodig, richtsnoeren opstellen betreffende de praktische toepassing van bepaalde aspecten van de definitie van "videoplatformdienst", in het bijzonder met betrekking tot het criterium van de essentiële functie. Deze richtsnoeren dienen te worden vastgesteld na raadpleging van het contactcomité. Deze richtsnoeren moeten onder meer rekening houden met het geheel van de functies van de dienst of het gemiddelde gebruik door de afnemers van de dienst, alsmede met de vraag of de dienst modellen voor inkomstendeling tot stand heeft gebracht voor de distributie en plaatsing van audiovisuele commerciële communicatie in en rond de programma's en door gebruikers gegenereerde video's. Zij moeten worden opgesteld met inachtneming van de algemene doelstellingen van algemeen belang als bedoeld in artikel 28a, lid 1, en het recht op vrijheid van meningsuiting."*

*Er wordt een nieuwe overweging 3c toegevoegd: „Wanneer een afscheidbaar gedeelte van de dienst voor de toepassing van deze richtlijn een videoplatformdienst vormt, moet enkel dat gedeelte vallen onder de bepalingen in de richtlijn die van toepassing zijn op videoplatforms, en uitsluitend ten aanzien van programma's en door gebruikers gegenereerde video's. Videoclips die zijn ingebed in de redactionele inhoud van elektronische versies van kranten en tijdschriften en bewegende beelden zoals GIF's dienen niet onder deze richtlijn te vallen. De definitie van videoplatformdienst mag geen betrekking hebben op niet-economische activiteiten zoals audiovisuele inhoud op websites van particulieren en niet-commerciële groepen met gemeenschappelijke belangen."*

- iv) **de dienst wordt ter beschikking gesteld via elektronische communicatienetwerken in de zin van artikel 2, onder a), van Richtlijn 2002/21/EG;**
- b) **"programma": een reeks bewegende beelden, al dan niet met geluid, die ongeacht de duur ervan een afzonderlijk element vormt van een door een aanbieder van mediadiensten opgesteld schema of een door een aanbieder van mediadiensten opgestelde catalogus, met inbegrip van bioscoopfilms, videoclip, sportevenementen, komische series, documentaires, kinderprogramma's en origineel drama;**
- ba) **"door gebruikers gegenereerde video": een reeks bewegende beelden, al dan niet met geluid, die ongeacht de duur ervan een afzonderlijk, door een gebruiker gecreëerd en door die gebruiker of een andere gebruiker naar een videoplatform geüpload element vormt;**
- c) "redactionele verantwoordelijkheid" : het uitoefenen van effectieve controle over de keuze van programma's en de organisatie ervan in hetzij een chronologisch schema, in het geval van televisie-uitzendingen, hetzij een catalogus, in het geval van audiovisuele mediadiensten op aanvraag. Redactionele verantwoordelijkheid behelst niet noodzakelijkerwijs een wettelijke aansprakelijkheid voor de inhoud of de aangeboden diensten krachtens het nationale recht;
- d) "aanbieder van mediadiensten": de natuurlijke of rechtspersoon die de redactionele verantwoordelijkheid draagt voor de keuze van de audiovisuele inhoud van de audiovisuele mediadienst en die bepaalt hoe deze wordt georganiseerd;
- da) **"aanbieder van een videoplatform": de natuurlijke of rechtspersoon die een videoplatformdienst aanbiedt;**
- e) "televisieomroep" of "televisie-uitzending" (d.w.z. een lineaire audiovisuele mediadienst): een door een aanbieder van mediadiensten aangeboden audiovisuele mediadienst voor het gelijktijdig bekijken van programma's op basis van een programmaschema;
- f) "omroeporganisatie": een aanbieder van mediadiensten die televisie-uitzendingen aanbiedt;

- g) "audiovisuele mediadienst op aanvraag" (d.w.z. een niet-lineaire audiovisuele mediadienst): een door een aanbieder van mediadiensten aangeboden audiovisuele mediadienst die de gebruiker de mogelijkheid biedt tot het bekijken van programma's op diens individueel verzoek en op het door hem gekozen moment op basis van een door de aanbieder van mediadiensten geselecteerde programmacatalogus;
- h) "audiovisuele commerciële communicatie": beelden, al dan niet met geluid, welke dienen om direct of indirect de goederen, de diensten of het imago van een natuurlijke of rechtspersoon die een economische activiteit verricht, te promoten. Dergelijke beelden vergezellen of maken deel uit van een programma, tegen betaling of een soortgelijke vergoeding of ten behoeve van zelfpromotie. Vormen van audiovisuele commerciële communicatie zijn onder meer televisiereclame, sponsoring, telewinkelen en productplaatsing;
- i) "televisiereclame" : de door een publieke of particuliere onderneming of natuurlijke persoon, tegen betaling of soortgelijke vergoeding dan wel ten behoeve van zelfpromotie uitgezonden boodschap — in welke vorm dan ook — in verband met de uitoefening van een commerciële, industriële, ambachtelijke activiteit of van een beroep, ter bevordering van de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen;
- j) "audiovisuele commerciële communicatie in de vorm van sluikreclame": het vermelden of vertonen van goederen, diensten, naam, handelsmerk of activiteiten van een producent van goederen of een aanbieder van diensten in programma's, indien de aanbieder van mediadiensten daarmee beoogt reclame te maken en het publiek kan worden misleid omtrent de aard van deze vermelding c.q. vertoning. Dit oogmerk wordt met name geacht aanwezig te zijn indien de vermelding c.q. vertoning tegen betaling of soortgelijke vergoeding geschiedt;
- k) "sponsoring": elke bijdrage van publieke of particuliere ondernemingen of natuurlijke personen die zich niet bezighouden met het aanbieden van audiovisuele mediadiensten of met de vervaardiging van audiovisuele werken, aan de financiering van audiovisuele mediadiensten of programma's met het doel hun naam, handelsmerk, imago, activiteiten of producten meer bekendheid te geven;

- l) "telewinkelen": rechtstreekse aanbiedingen aan het publiek die worden uitgezonden met het oog op de levering tegen betaling van goederen of diensten, met inbegrip van onroerende goederen, rechten en verplichtingen;
  - m) "productplaatsing": elke vorm van audiovisuele commerciële communicatie die bestaat in het opnemen van of het verwijzen naar een product of dienst of een desbetreffend handelsmerk in het kader van een programma, tegen betaling of soortgelijke vergoeding;
  - n) "Europese producties":
    - i) producties die afkomstig zijn uit lidstaten;
    - ii) producties die afkomstig zijn uit derde Europese staten die partij zijn bij het Europees Verdrag inzake grensoverschrijdende televisie van de Raad van Europa en die voldoen aan de voorwaarden van lid 3;
    - iii) coproducties die zijn vervaardigd in het kader van tussen de Unie en derde landen gesloten overeenkomsten met betrekking tot de audiovisuele sector en die voldoen aan de voorwaarden van de betrokken overeenkomsten.
2. Voorwaarde voor de toepassing van lid 1, onder n), ii) en iii), is dat uit lidstaten afkomstige producties in de betrokken derde landen niet worden getroffen door discriminerende maatregelen.
3. De in lid 1, onder n), i) en ii), bedoelde producties zijn producties welke voornamelijk tot stand zijn gebracht met hulp van auteurs en medewerkers die in een of meer van de in die bepalingen bedoelde staten woonachtig zijn en die aan een van de volgende drie voorwaarden voldoen:
- i) de producties zijn tot stand gebracht door een of meer in een of meer van deze staten gevestigde producenten;
  - ii) de vervaardiging ervan geschiedt onder het toezicht en de feitelijke controle van een of meer in een of meer van deze staten gevestigde producenten;
  - iii) de bijdrage van de coproducten van deze staten in de totale kosten van de coproductie is doorslaggevend en de coproductie staat niet onder controle van een of meer buiten deze staten gevestigde producenten.

4. Producties die geen Europese producties in de zin van lid 1, onder n), zijn, maar die vervaardigd worden in het kader van tussen de lidstaten en derde landen gesloten bilaterale coproductieovereenkomsten, worden als Europese producties beschouwd mits de coproductanten uit de Unie een meerderheidsaandeel hebben in de totale productiekosten en de productie niet onder controle staat van een of meer buiten de lidstaten gevestigde producenten.

## HOOFDSTUK II

### **ALGEMENE BEPALINGEN VOOR AUDIOVISUELE MEDIADIENSTEN**

#### *Artikel 2*

1. Elke lidstaat ziet erop toe dat alle audiovisuele mediadiensten, uitgezonden door onder zijn rechtsmacht vallende aanbieders van mediadiensten, voldoen aan de regels van het rechtstelsel dat van toepassing is op audiovisuele mediadiensten die bestemd zijn voor het publiek in die lidstaat.
2. In deze richtlijn wordt onder aanbieders van mediadiensten die onder de rechtsmacht van een lidstaat vallen, verstaan:
  - a) die welke overeenkomstig lid 3 in die lidstaat gevestigd zijn, of
  - b) die waarop lid 4 van toepassing is.

3. In deze richtlijn wordt een aanbieder van mediadiensten geacht in een lidstaat gevestigd te zijn in de volgende gevallen:
- a) de aanbieder van mediadiensten heeft zijn hoofdkantoor in die lidstaat en de redactionele beslissingen betreffende de audiovisuele mediadienst worden **regelmatig**<sup>7</sup> in die lidstaat genomen;
  - b) **indien een aanbieder van mediadiensten zijn hoofdkantoor in een lidstaat heeft, maar de redactionele beslissingen betreffende de audiovisuele mediadiensten regelmatig in een andere lidstaat worden genomen, wordt die aanbieder van mediadiensten geacht gevestigd te zijn in de lidstaat waar een aanzienlijk deel van het bij de programmagerelateerde activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel werkzaam is. Indien in elk van die lidstaten een aanzienlijk deel van het bij de programmagerelateerde activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel werkzaam is, wordt de aanbieder van de mediadienst geacht gevestigd te zijn in de lidstaat waar hij zijn hoofdkantoor heeft. Indien in geen van die lidstaten een aanzienlijk deel van het bij de programmagerelateerde activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel werkzaam is, wordt de aanbieder van mediadiensten geacht gevestigd te zijn in de lidstaat waar hij het eerst met zijn activiteiten is begonnen overeenkomstig het recht van die lidstaat, mits hij een duurzame en reële band met de economie van die lidstaat onderhoudt;**
  - c) indien een aanbieder van mediadiensten zijn hoofdkantoor in een lidstaat heeft, terwijl beslissingen betreffende de audiovisuele mediadienst in een derde land worden genomen, of andersom, wordt hij geacht gevestigd te zijn in de betrokken lidstaat, mits een aanzienlijk deel van het bij de activiteiten van de audiovisuele mediadienst betrokken personeel in die lidstaat werkzaam is.

---

<sup>7</sup> ***Er wordt een nieuwe overweging ingevoegd: "Daadwerkelijke redactionele verantwoordelijkheid wordt gewaarborgd doordat regelmatig redactionele beslissingen worden genomen. Om na te gaan waar de redactionele beslissingen regelmatig worden genomen, moet rekening worden gehouden met de frequentie van dergelijke beslissingen en het verband ervan met het dagelijkse beheer van de audiovisuele mediadienst."***

4. Aanbieders van mediadiensten waarop lid 3 niet van toepassing is, worden geacht onder de rechtsmacht van een lidstaat te vallen in de volgende gevallen:
- a) zij maken gebruik van een aarde-satellietverbinding in die lidstaat;
  - b) zij maken gebruik van tot die lidstaat behorende satellietcapaciteit, hoewel zij niet gebruikmaken van een aarde-satellietverbinding in die lidstaat.
5. Indien niet volgens de leden 3 en 4 kan worden bepaald welke lidstaat rechtsmacht heeft, is de bevoegde lidstaat die waarin de aanbieder van mediadiensten is gevestigd in de zin van de artikelen 49 tot en met 55 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.
- 5-a. De lidstaten zorgen ervoor dat aanbieders van mediadiensten de bevoegde nationale reguleringsinstanties informeren over wijzigingen die van invloed kunnen zijn op het vaststellen van de rechtsmacht overeenkomstig de leden 2, 3 en 4.**
- 5a. De lidstaten maken en handhaven een actuele lijst met de aanbieders van audiovisuele mediadiensten ten aanzien van wie zij rechtsmacht hebben en vermelden op welke in de leden 2 tot en met 5 bedoelde criteria hun rechtsmacht is gebaseerd. De lidstaten verstrekken deze lijst, met inbegrip van actualiseringen, aan de Commissie. In het geval van tegenstrijdigheden tussen de lijsten neemt de Commissie contact op met de betrokken lidstaten om een oplossing te vinden. De Commissie waarborgt dat de nationale reguleringsinstanties toegang hebben tot deze lijst. De Commissie maakt deze informatie voor zover mogelijk openbaar.**

- 5b. Wanneer de betrokken lidstaten bij de toepassing van de artikelen 3 en 4 geen overeenstemming bereiken over welke lidstaat rechtsmacht heeft, lichten zij de Commissie zonder onnodige vertraging in over deze kwestie. De Commissie kan de Europese Groep van regelgevende instanties voor audiovisuele mediadiensten (ERGA) verzoeken binnen 15 werkdagen na indiening van het verzoek door de Commissie een advies over de kwestie te verstrekken overeenkomstig artikel 30a, lid 3, onder e). De Commissie houdt het contactcomité naar behoren geïnformeerd.<sup>8</sup>
6. Deze richtlijn is niet van toepassing op audiovisuele mediadiensten die uitsluitend voor ontvangst in derde landen bestemd zijn en die niet direct of indirect met standaardapparatuur voor de consument door het publiek in een of meer lidstaten worden ontvangen.

### *Artikel 3*

1. De lidstaten waarborgen de vrijheid van ontvangst en belemmeren de doorgifte op hun grondgebied van audiovisuele mediadiensten uit andere lidstaten niet om redenen die binnen de door deze richtlijn gecoördineerde gebieden vallen.

---

<sup>8</sup> **Overweging 5 wordt als volgt gewijzigd:** "Voor de vaststelling van de rechtsmacht dient een beoordeling van de feitelijke situaties aan de hand van de criteria van Richtlijn 2010/13/EU te worden uitgevoerd. De beoordeling van die feitelijke situaties kan tegenstrijdige resultaten opleveren. Bij de toepassing van de in de artikelen 3 en 4 van Richtlijn 2010/13/EU bedoelde samenwerkingsprocedures is het van belang dat de Commissie haar bevindingen op betrouwbare feiten kan baseren. De Europese Groep van regelgevende instanties voor audiovisuele mediadiensten (ERGA) dient daarom te worden gemachtigd om op verzoek van de Commissie adviezen betreffende de rechtsmacht te verstrekken. **Indien de Commissie bij de toepassing van de artikelen 3 en 4 van Richtlijn 2010/13/EU besluit de ERGA te raadplegen, dient zij het contactcomité informatie te verstrekken, onder meer over een kennisgeving van een lidstaat in het kader van deze samenwerkingsprocedures, en over het advies van de ERGA.**

- 2. De lidstaten mogen tijdelijk afwijken van lid 1 indien een audiovisuele mediadienst die wordt geleverd door een onder de rechtsmacht van een andere lidstaat vallende aanbieder van mediadiensten:**
- a) een duidelijke, belangrijke en ernstige inbreuk pleegt op artikel 6 of artikel 12, lid 1;**
  - b) afbreuk doet aan of een ernstig risico vertoont dat afbreuk zal worden gedaan aan de openbare veiligheid, met inbegrip van het waarborgen van de nationale veiligheid en defensie; of**
  - c) afbreuk doet aan of een ernstig risico vertoont dat afbreuk zal worden gedaan aan de volksgezondheid.**
- 3. De lidstaten mogen lid 2 uitsluitend toepassen wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:**
- a) de betrokken lidstaat is van oordeel dat de omroeporganisatie tijdens de twaalf maanden voorafgaand aan de onder b) van dit lid bedoelde kennisgeving in ten minste twee gevallen een inbreuk heeft gepleegd op punt a), b) of c) van lid 2;**
  - b) de betrokken lidstaat heeft de aanbieder van mediadiensten, de lidstaat die ten aanzien van die aanbieder rechtsmacht heeft en de Commissie schriftelijk in kennis gesteld van de vermeende inbreuken en van de maatregelen die de lidstaat voornemens is te treffen indien dergelijke vermeende inbreuken opnieuw plaatsvinden;**
  - c) overleg met de lidstaat die ten aanzien van de aanbieder rechtsmacht heeft en met de Commissie heeft binnen een maand na de onder b) bedoelde kennisgeving niet tot een minnelijke schikking geleid;**
  - d) de omroeporganisatie heeft ten minste eenmaal na de onder b) van dit lid bedoelde kennisgeving een inbreuk gepleegd op punt a), b) of c) van lid 2;**

- e) de lidstaat die de kennisgeving doet, heeft de rechten van verdediging van de betrokken aanbieder van mediadiensten ten aanzien van de punten b) en d) geëerbiedigd en heeft met name de aanbieder van mediadiensten de mogelijkheid gegeven zijn standpunt kenbaar te maken met betrekking tot de vermeende inbreuken binnen een in de nationale wetgeving bepaalde periode en de voorgenomen maatregelen van de lidstaat die de kennisgeving doet. De lidstaat neemt dit standpunt en het standpunt van de rechtsmacht hebbende lidstaat naar behoren in aanmerking.

De punten a) en d) van lid 3 zijn alleen van toepassing ten aanzien van lineaire diensten.

- 3a. Wanneer een lidstaat die rechtsmacht heeft ten aanzien van een aanbieder van mediadiensten een raadplegingsverzoek uit hoofde van lid 3, onder c) heeft ontvangen, houdt hij naar behoren rekening met dat verzoek en werkt hij loyaal en vlot samen met de betrokken lidstaat om tot een minnelijke schikking te komen.
4. De Commissie besluit binnen drie maanden na de volledige kennisgeving van de door de lidstaten op grond van de leden 2 en 3 getroffen maatregelen, of deze verenigbaar zijn met het Unierecht. De Commissie kan de ERGA verzoeken een advies te verstrekken overeenkomstig artikel 30a, lid 3, onder e). De Commissie houdt het contactcomité naar behoren geïnformeerd.

De kennisgeving wordt als volledig beschouwd als zij de nodige informatie bevat voor het beoordelen van de criteria in lid 2 en de voorwaarden in lid 3 en als de Commissie binnen één maand na ontvangst ervan niet verzoekt om verdere informatie die strikt noodzakelijk is om tot een besluit te komen.

Indien de betrokken lidstaat deze informatie niet binnen de door de Commissie vastgestelde termijn verstrekt, wijst de Commissie de kennisgeving af op grond van onvolledigheid. Dientengevolge staakt de lidstaat met spoed de desbetreffende maatregelen, onverminderd de mogelijkheid voor die lidstaat om een nieuwe kennisgeving in te dienen.

- 4a. De Commissie gaat na of de maatregelen waarvan zij in kennis is gesteld, verenigbaar zijn met het Unierecht. Indien zij concludeert dat deze maatregelen onverenigbaar zijn met het Unierecht, verplicht zij de betrokken lidstaat om van de voorgenomen maatregelen af te zien of om de uitvoering daarvan met spoed te staken.
5. De leden 3 en 4 doen geen afbreuk aan de toepassing van procedures, corrigerende maatregelen of sancties met betrekking tot de desbetreffende inbreuk in de lidstaat die rechtsmacht heeft ten aanzien van de betrokken aanbieder van mediadiensten.
6. Onverminderd lid 3, onder e) mogen de lidstaten in urgente gevallen afwijken van de in lid 3, onder b), c) en d), genoemde voorwaarden.

In urgente gevallen die een duidelijke en actuele bedreiging van de openbare veiligheid vormen, en onverminderd lid 3, punt e), kunnen de lidstaten ook afwijken van de voorwaarden van lid 3, onder a), indien de betrokken lidstaat van oordeel is dat de omroep ten minste één keer een inbreuk heeft gepleegd op punt b) van lid 2 en die lidstaat voorlopig afwijkt van lid 1 binnen een maand na deze vermeende inbreuk.

Wanneer een lidstaat dit lid toepast, worden de aanbieder van mediadiensten, de Commissie en de lidstaat die rechtsmacht heeft ten aanzien van de aanbieder van mediadiensten, zo spoedig mogelijk in kennis gesteld van de maatregelen, waarbij wordt toegelicht om welke redenen de lidstaat van oordeel is dat er sprake is van een dusdanige mate van urgentie dat van die in dit lid genoemde voorwaarden moet worden afgeweken.

7. De Commissie gaat zo spoedig mogelijk na of de maatregelen waarvan zij in kennis is gesteld, verenigbaar zijn met het Unierecht. Indien zij concludeert dat deze maatregelen onverenigbaar zijn met het Unierecht, verplicht zij de betrokken lidstaat om de uitvoering daarvan met spoed te staken.

8. De lidstaten en de Commissie wisselen in het kader van het bij artikel 29 ingestelde contactcomité en de ERGA op gezette tijden ervaringen en beste praktijken uit ten aanzien van de procedure van de leden 2 tot en met 7.

#### *Artikel 4*

1. Het staat de lidstaten vrij om van de onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van mediadiensten naleving van meer gedetailleerde of strengere regels te eisen op de gebieden die door deze richtlijn worden gecoördineerd, op voorwaarde dat deze regels met het Unierecht stroken.
2. In het geval dat een lidstaat:
  - a) op grond van de hem door lid 1 geboden vrijheid meer gedetailleerde of strengere regels van algemeen publiek belang heeft aangenomen; en
  - b) van oordeel is dat een onder de rechtsmacht van een andere lidstaat vallende **aanbieder van mediadiensten een audiovisuele mediadienst** aanbiedt die volledig of hoofdzakelijk op zijn grondgebied is gericht;

kan hij de rechtsmacht hebbende lidstaat **verzoeken** zich over een **uit hoofde van dit lid vastgesteld probleem te buigen**. Wanneer een lidstaat die rechtsmacht heeft ten aanzien van een aanbieder van mediadiensten een dergelijk verzoek heeft ontvangen, werkt hij loyaal en vlot met de betrokken lidstaat samen met het oog op de beoordeling van de vastgestelde problemen en het vinden van een wederzijds aanvaardbare oplossing. Indien de rechtsmacht hebbende lidstaat daartoe een met redenen omkleed verzoek van de **betrokken** lidstaat ontvangt, verzoekt hij de **aanbieder van mediadiensten** de desbetreffende regels van algemeen publiek belang na te leven. **Bij het verzoeken van de aanbieder van mediadiensten om de desbetreffende regels van algemeen publiek belang na te leven, wordt de betrokken lidstaat volledig door de rechtsmacht hebbende lidstaat op de hoogte gehouden van zijn contacten met de betrokken aanbieder van mediadiensten.** Beide lidstaten mogen het bij artikel 29 ingestelde contactcomité vragen de zaak te onderzoeken.

De rechtsmacht hebbende lidstaat licht de **betrokken lidstaat en de Commissie** binnen twee maanden in over het gevolg dat aan **zijn tot de betrokken aanbieder van mediadiensten** **gerichte verzoek** is gegeven. **Indien geen oplossing kon worden gevonden, verstrekt de lidstaat onder wiens rechtsmacht die aanbieder van mediadiensten valt, een toelichting betreffende de redenen daarvan.**

3. De eerstbedoelde lidstaat kan passende **en effectieve** maatregelen tegen de betrokken **aanbieder van mediadiensten** nemen indien:
- a) **hij van oordeel is dat** het resultaat van de toepassing van lid 2 niet bevredigend is; en
  - b) **hij beschikt over bijkomend geloofwaardig en naar behoren met bewijsmateriaal gestaafde informatie dat** de betrokken **aanbieder van mediadiensten** zich in de rechtsmacht hebbende lidstaat heeft gevestigd om de strengere voorschriften op de gebieden die door deze richtlijn worden gecoördineerd en die op hem van toepassing zouden zijn indien hij in de eerstbedoelde lidstaat zou zijn gevestigd, te omzeilen. **Het voornemen van de aanbieder van de mediadiensten om de strengere voorschriften te omzeilen, hoeft niet uit die informatie te blijken. De betrokken lidstaat dient echter in detail een reeks bevestigende feiten toe te lichten zodat de omzeiling redelijkerwijs kan worden vastgesteld.**<sup>9</sup>

Die maatregelen zijn objectief noodzakelijk, worden op niet-discriminerende wijze toegepast en staan in verhouding tot de beoogde doelstellingen.

4. **Een lidstaat mag slechts maatregelen uit hoofde van lid 3 nemen wanneer alle volgende voorwaarden vervuld zijn:**

---

<sup>9</sup> *Er wordt een nieuwe overweging ingevoegd: "Wanneer een lidstaat aan de Commissie meldt dat een aanbieder van mediadiensten zich heeft gevestigd in de rechtsmacht hebbende lidstaat om zich te onttrekken aan de strengere voorschriften op de gebieden die door deze richtlijn worden gecoördineerd en die op hem van toepassing zouden zijn indien hij in de eerstbedoelde lidstaat zou zijn gevestigd, moet hij geloofwaardige en met bewijsmateriaal gestaafde informatie in die zin verstrekken. Hoewel uit dit bewijs niet het voornemen van een aanbieder van mediadiensten om die strengere regels te omzeilen hoeft te blijken, moet de betrokken lidstaat in detail een reeks bevestigende feiten toelichten zodat de omzeiling redelijkerwijs kan worden vastgesteld."*

- a) de lidstaat heeft de Commissie en de lidstaat waarin de aanbieder van mediadiensten is gevestigd, in kennis gesteld van zijn voornemen om die maatregelen te nemen, met opgave van de redenen waarop hij zijn beoordeling heeft gebaseerd;
- b) de lidstaat heeft de rechten van verdediging van de betrokken aanbieder van mediadiensten geëerbiedigd en heeft met name de aanbieder van mediadiensten de mogelijkheid gegeven zijn standpunt kenbaar te maken met betrekking tot de vermeende omzeiling en de maatregelen die de kennisgevende lidstaat voornemens is te nemen;
- c) de Commissie heeft besloten dat de maatregelen verenigbaar zijn met het Unierecht, en in het bijzonder dat de beoordeling door de lidstaat die de in de leden 2 en 3 bedoelde maatregelen neemt, gegrond is. De Commissie kan de ERGA verzoeken een advies te verstrekken overeenkomstig artikel 30a, lid 3, onder e). De Commissie houdt het contactcomité naar behoren geïnformeerd.

5. De Commissie neemt binnen drie maanden na de in lid 4, onder a), bedoelde volledige kennisgeving een besluit. De kennisgeving wordt als volledig beschouwd als de Commissie binnen één maand na ontvangst ervan niet verzoekt om verdere informatie die strikt noodzakelijk is om tot een besluit te komen.

Indien de betrokken lidstaat deze informatie niet binnen de door de Commissie vastgestelde termijn verstrekt, wijst de Commissie de kennisgeving af op grond van onvolledigheid. Dientengevolge ziet de lidstaat af van het nemen van de voorgenomen maatregelen.

6. De lidstaten zorgen er in het kader van hun wetgeving met passende middelen voor dat de onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van mediadiensten de bepalingen van deze richtlijn daadwerkelijk naleven.
7. [...] <sup>10</sup>
8. Richtlijn 2000/31/EG is van toepassing, tenzij in deze richtlijn anders is bepaald. Indien een bepaling van Richtlijn 2000/31/EG strijdig is met een bepaling van de onderhavige richtlijn, prevaleren de bepalingen van de onderhavige richtlijn, tenzij in de onderhavige richtlijn anders is bepaald.

#### *Artikel 4a (nieuw)*

1. **De lidstaten worden aangemoedigd coregulering te gebruiken en zelfregulering te stimuleren door middel van op nationaal niveau vastgestelde gedragscodes op de door deze richtlijn gecoördineerde gebieden, voor zover hun rechtsstelsels dat toestaan. Deze gedragscodes:**
  - a) worden in brede kring aanvaard door de belangrijkste belanghebbenden in de betrokken lidstaten;**
  - b) omvatten duidelijke en ondubbelzinnige doelstellingen;**
  - c) voorzien in regelmatige, transparante en onafhankelijke toezicht- en evaluatiemaatregelen ten aanzien van de mate waarin de doelstellingen ervan worden bereikt; en**
  - d) voorzien in doeltreffende handhaving.**

---

<sup>10</sup> Verplaatst naar artikel 4a.

- 2. De lidstaten en de Commissie kunnen zelfregulering stimuleren door middel van gedragscodes van de Unie die zijn opgesteld door aanbieders van mediadiensten, aanbieders van videoplatformdiensten of organisaties die hen vertegenwoordigen, zo nodig in samenwerking met andere sectoren zoals industrie, handel, beroepsverenigingen of -organisaties en consumentenverenigingen of -organisaties. Deze gedragscodes worden in brede kring aanvaard door de belangrijkste belanghebbenden op Unieniveau en zijn in overeenstemming met lid 1, onder b), c) en d). De gedragscodes van de Unie doen geen afbreuk aan de nationale gedragscodes.**

**De Commissie maakt deze gedragscodes openbaar en kan deze passende bekendheid geven.**

**De ontwerpversies van de gedragscodes van de Unie en wijzigingen ervan worden door de ondertekenaars van deze codes aan de Commissie verstrekt. De Commissie raadpleegt het contactcomité over die ontwerpgedragscodes of wijzigingen ervan.**

### **HOOFDSTUK III**

#### **VOOR AUDIOVISUELE MEDIADIENSTEN GELDENDE BEPALINGEN**

##### *Artikel 5*

- 1a.** De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van audiovisuele mediadiensten ten minste de volgende informatie gemakkelijk, rechtstreeks en permanent ter beschikking stellen van de ontvangers van een dienst:
- a) de naam van de aanbieder van mediadiensten;
  - b) het geografische adres waar de aanbieder van de mediadiensten is gevestigd;
  - c) nadere gegevens van de aanbieder van mediadiensten, waaronder diens e-mail- of webadres, zodat hij snel, rechtstreeks en doeltreffend kan worden bereikt;

d) de lidstaat die rechtsmacht heeft ten aanzien van de aanbieders van mediadiensten en de bevoegde reguleringsinstanties of toezichthoudende organen.

1b. De lidstaten kunnen wetgevingsmaatregelen aannemen die erin voorzien dat onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van audiovisuele mediadiensten, naast de in lid 1 genoemde informatie, informatie ter beschikking stellen over hun eigendomsstructuur, met inbegrip van de uiteindelijke begunstigten, alsmede informatie aangaande politiek prominente personen die eigenaar zijn van aanbieders van mediadiensten, op voorwaarde dat die maatregelen de wezenlijke inhoud van de betrokken grondrechten en fundamentele vrijheden eerbiedigen, evenals noodzakelijk en evenredig zijn om in een democratische samenleving aan een doelstelling van algemeen belang te beantwoorden.<sup>11</sup>

---

<sup>11</sup> *Er wordt een nieuwe overweging ingevoegd: "Transparantie inzake media-eigendom houdt direct verband met de vrijheid van meningsuiting, een hoeksteen van democratische stelsels. Informatie over de eigendomsstructuur van aanbieders van audiovisuele mediadiensten, wanneer die eigendom resulteert in de controle van of de uitoefening van een aanzienlijke invloed op de inhoud van de aangeboden diensten, stelt gebruikers in staat geïnformeerd te oordelen over die inhoud. De lidstaten dienen zelf te kunnen bepalen of en in hoeverre informatie over de eigendom van een aanbieder van mediadiensten toegankelijk moet zijn voor gebruikers, op voorwaarde dat de wezenlijke inhoud van de betrokken grondrechten en fundamentele vrijheden wordt geëerbiedigd en die maatregelen noodzakelijk en evenredig zijn. Ook dienen de lidstaten zelf te kunnen bepalen of en in hoeverre het noodzakelijk en evenredig is dat politiek prominente personen aangifte doen van hun eigendom van aanbieders van mediadiensten, en dat informatie over die eigendom toegankelijk is voor gebruikers, op voorwaarde dat de wezenlijke inhoud van de betrokken grondrechten en fundamentele vrijheden wordt geëerbiedigd."*

*Er wordt een nieuwe overweging ingevoegd: "Vanwege het specifieke karakter van audiovisuele mediadiensten, in het bijzonder het effect van deze diensten op de opinievorming, hebben gebruikers er een legitiem belang bij te weten wie voor de inhoud van deze diensten verantwoordelijk is. Teneinde de vrijheid van meningsuiting te versterken en, bij uitbreiding, pluralisme in de media te bevorderen en belangenconflicten te voorkomen, is het belangrijk dat de lidstaten ervoor zorgen dat de gebruikers te allen tijde gemakkelijk en rechtstreeks toegang hebben tot de informatie over de aanbieder van mediadiensten. Het is aan de lidstaten om te bepalen, met name wat betreft de informatie die kan worden verstrekt over eigendomsstructuur, uiteindelijke begunstigten en politiek prominente personen, hoe deze doelstelling kan worden bereikt zonder daarbij afbreuk te doen aan andere relevante bepalingen van het Unierecht, en er daarbij met name voor te zorgen dat Verordening (EU) 2016/679 (algemene verordening gegevensbescherming) en van de artikelen 7, 8 en 52 van het Handvest volledig in acht wordt genomen." (Gewijzigde overweging 45 van de richtlijn audiovisuele mediadiensten (2010/13/EU))*

## Artikel 6

De lidstaten zorgen er met passende middelen voor dat de audiovisuele mediadiensten die door onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van mediadiensten worden aangeboden, niet het volgende omvatten:

- aa) het aanzetten tot geweld of haat jegens een groep personen, of een lid van die groep, die op basis van geslacht, ras of etnische afkomst, nationaliteit, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele gerichtheid wordt gedefinieerd;<sup>12</sup>
- ab) het publiekelijk uitlokken van het plegen van een terroristisch misdrijf als bedoeld in artikel 5 van Richtlijn (EU) 2017/541 inzake terrorismebestrijding.<sup>13</sup>

## Artikel 6a

[...]<sup>14</sup>

---

<sup>12</sup> **Overweging 8 wordt als volgt gewijzigd:** "Teneinde samenhang te waarborgen en het bedrijfsleven en de autoriteiten van de lidstaten zekerheid te verschaffen, dient het begrip "aanzetten tot **geweld of** haat" op passende wijze te worden afgestemd op de definitie van Kaderbesluit 2008/913/JBZ van de Raad van 28 november 2008 betreffende de bestrijding van bepaalde vormen en uitingen van racisme en vreemdelingenhaat door middel van het strafrecht."

<sup>13</sup> **Er wordt een nieuwe overweging 8a ingevoegd:** "De terroristische dreiging heeft zich de afgelopen jaren verder ontwikkeld en uitgebreid. Misdrijven in verband met terroristische activiteiten zijn van zeer ernstige aard aangezien ze kunnen leiden tot het plegen van een terroristische daad. Derhalve, en om de bevolking tegen dergelijke dreigingen te beschermen, is het nodig het publiekelijk uitlokken van het plegen van een terroristisch misdrijf op te nemen in deze richtlijn. Dit concept dient op passende wijze te worden afgestemd op artikel 5 van de richtlijn terrorismebestrijding, teneinde samenhang te waarborgen en het bedrijfsleven en de autoriteiten van de lidstaten rechtszekerheid te verschaffen."

<sup>14</sup> Verplaatst naar artikel 12, lid 1a.

## *Artikel 7*

1. De lidstaten zorgen ervoor dat de onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van mediadiensten passende en evenredige maatregelen ontwikkelen om hun diensten gefaseerd toegankelijk te kunnen maken voor personen met een visuele of auditieve handicap.
2. De lidstaten zien erop toe dat de aanbieders van mediadiensten regelmatig bij de nationale reguleringsorganen of -instanties verslag uitbrengen over de uitvoering van de in lid 1 genoemde maatregelen.<sup>15</sup>
3. De lidstaten zien erop toe dat via audiovisuele mediadiensten verstrekte noodinformatie, met inbegrip van voorlichting van en oproepen aan het publiek bij natuurrampen, op toegankelijke wijze beschikbaar is voor personen met een visuele of auditieve handicap<sup>16</sup>.

## *Artikel 8*

De lidstaten zien erop toe dat onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van mediadiensten geen cinematografische werken uitzenden buiten de met de houders van rechten overeengekomen tijdvakken.

---

<sup>15</sup> *Er wordt een nieuwe overweging ingevoegd: "Wanneer zij besluiten over manieren om toegankelijkheid te verwezenlijken in audiovisuele mediadiensten die onder hun bevoegdheid vallen, kunnen de lidstaten rekening houden met criteria als de vraag of de aanbieder een klein publiek of een lage omzet heeft. Om de vooruitgang te meten die aanbieders van mediadiensten hebben geboekt bij het geleidelijk toegankelijk maken van hun diensten voor personen met een visuele of auditieve handicap, moeten de lidstaten van op hun grondgebied gevestigde aanbieders verlangen dat zij regelmatig verslag uitbrengen."*

<sup>16</sup> *Er wordt een nieuwe overweging ingevoegd: "Noodinformatie moet openbaar worden gemaakt via audiovisuele mediadiensten, ook al zijn er gevallen waarin het niet mogelijk is om dergelijke informatie te verstrekken op een wijze die toegankelijk is voor personen met een visuele of auditieve handicap".*

## *Artikel 9*

1. De lidstaten zien erop toe dat audiovisuele commerciële communicatie door onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van mediadiensten aan de volgende voorschriften voldoet:
  - a) zij is gemakkelijk als zodanig herkenbaar; audiovisuele commerciële communicatie in de vorm van sluikreclame is verboden;
  - b) er worden geen subliminale technieken gebruikt;
  - c) zij mag niet:
    - i) de menselijke waardigheid aantasten;
    - ii) enige vorm van discriminatie op grond van geslacht, ras of etnische afstamming, nationaliteit, godsdienst of levensbeschouwing, handicap, leeftijd of seksuele geaardheid bevatten of bevorderen;
    - iii) aansporen tot gedrag dat schadelijk is voor de gezondheid of veiligheid;
    - iv) aansporen tot gedrag dat in hoge mate schadelijk is voor het milieu;
  - d) audiovisuele commerciële communicatie over sigaretten **en andere tabaksproducten, alsook elektronische sigaretten en navulverpakkingen als bedoeld in artikel 20 van Richtlijn 2014/40/EU**, is verboden;
  - e) audiovisuele commerciële communicatie over alcoholische dranken mag niet specifiek gericht zijn tot minderjarigen en mag niet tot overmatig gebruik van dergelijke dranken aanzetten;

- f) audiovisuele commerciële communicatie over geneesmiddelen en medische behandelingen die alleen op doktersvoorschrift verkrijgbaar zijn in de lidstaat onder wiens rechtsmacht de aanbieder van mediadiensten valt, is verboden;
- g) audiovisuele commerciële communicatie mag minderjarigen geen fysieke of morele schade berokkenen. Derhalve mag zij minderjarigen er niet rechtstreeks toe aanzetten een product of dienst te kopen of te huren door te profiteren van hun onervarenheid of goedgelovigheid, hen niet rechtstreeks aanzetten hun ouders of anderen te overreden de aangeprezen goederen of diensten aan te kopen, niet profiteren van het bijzondere vertrouwen dat minderjarigen in ouders, leerkrachten of andere personen stellen, en minderjarigen niet zonder gegronde redenen in gevaarlijke situaties tonen.

2. **De lidstaten worden ertoe aangemoedigd coregulering te gebruiken en zelfregulering te stimuleren middels gedragscodes als bedoeld in artikel 4a, lid 1, ten aanzien van ongeschikte audiovisuele commerciële communicatie die kinderprogramma's vergezelt of daarvan deel uitmaakt, en die betrekking heeft op voedingsmiddelen en dranken die voedingsstoffen bevatten en op stoffen met nutritionele en fysiologische effecten, met name vetten, verzadigde vetten, transvetzuren, zout of natrium en suikers, waarvan een overmatig gebruik in het algehele voedingspatroon niet aanbevolen is.**

**Met dergelijke gedragscodes wordt beoogd de blootstelling van minderjarigen aan audiovisuele commerciële communicatie over voedingsmiddelen en dranken die een hoog zout-, suiker- of vetgehalte bevatten of die om andere redenen niet voldoen aan nationale of internationale nutritionele richtsnoeren, op doeltreffende wijze te beperken. Met dergelijke gedragscodes wordt er tevens voor gezorgd dat audiovisuele commerciële communicatie de positieve kwaliteit van de nutritionele aspecten van dergelijke voedingsmiddelen en dranken niet benadrukt.**

3. **De lidstaten worden ertoe aangemoedigd coregulering te gebruiken en zelfregulering te stimuleren middels gedragscodes als bedoeld in artikel 4a, lid 1 ten aanzien van ongepaste audiovisuele commerciële communicatie over alcoholische dranken. Met dergelijke gedragscodes wordt beoogd de blootstelling van minderjarigen aan audiovisuele commerciële communicatie over alcoholische dranken op doeltreffende wijze te beperken.**
4. **De Commissie stimuleert de uitwisseling van beste praktijken betreffende de in de leden 2 en 3 bedoelde, op zelf- en coregulering gebaseerde gedragscodes.**
- 4a. **De lidstaten en de Commissie kunnen zelfregulering op basis van de in artikel 4a, lid 2, bedoelde gedragscodes stimuleren.**

#### *Artikel 10*

1. Audiovisuele mediadiensten of programma's die worden gesponsord, voldoen aan de volgende voorwaarden:
  - a) de inhoud en, in het geval van televisie-uitzendingen, de programmering ervan mogen nooit zodanig worden beïnvloed dat de verantwoordelijkheid en de redactionele onafhankelijkheid van de aanbieder van mediadiensten in het gedrang komen;

- b) **zij sporen niet rechtstreeks aan tot aankoop of huur van goederen of diensten, in het bijzonder door specifieke aanprijzing van die goederen of diensten;**<sup>17</sup>
  - c) de kijkers moeten duidelijk worden geïnformeerd over het bestaan van een sponsoringovereenkomst. Gesponsorde programma's moeten duidelijk als zodanig worden aangemerkt door een passende vermelding van de naam, het logo en/of een ander symbool van de sponsor, zoals een verwijzing naar diens product(en) of dienst(en) of een onderscheidingsteken daarvan, aan het begin, tijdens en/of aan het einde van het programma.
- 2. Audiovisuele mediadiensten of programma's mogen niet worden gesponsord door ondernemingen waarvan de voornaamste activiteit bestaat in de vervaardiging of verkoop van sigaretten **en andere tabaksproducten, alsmede elektronische sigaretten en navulverpakkingen als bedoeld in artikel 20 van Richtlijn 2014/40/EU.**
  - 3. Bij sponsoring van audiovisuele mediadiensten of programma's door ondernemingen waarvan de activiteiten de vervaardiging of verkoop van geneesmiddelen en medische behandelingen omvatten, mag de naam of het imago van de onderneming worden aangeprezen, maar mogen geen specifieke geneesmiddelen of medische behandelingen worden aangeprezen die in de lidstaten onder de rechtsmacht waarvan de aanbieder van deze mediadiensten valt, alleen op doktersvoorschrift verkrijgbaar zijn.
  - 4. Nieuws- en actualiteitenprogramma's mogen niet worden gesponsord. De lidstaten mogen het tonen van een logo van een sponsor tijdens programma's voor kinderen, documentaires en religieuze programma's verbieden.

---

<sup>17</sup> **Overweging 14 wordt als volgt gewijzigd:** "Sponsoring is een belangrijke bron voor de financiering van audiovisuele mediadiensten of programma's, waarbij de naam, het handelsmerk, het imago, de activiteiten of de producten van een rechtspersoon of een fysieke persoon meer bekendheid wordt gegeven. Bij sponsorboodschappen moet de kijkers nog steeds duidelijk worden gewezen op het bestaan van een sponsoringovereenkomst. De inhoud van gesponsorde programma's mag niet zodanig worden beïnvloed dat de redactionele onafhankelijkheid van de aanbieder van audiovisuele mediadiensten in het gedrang komt.

1. De leden 2, 3 en 4 zijn alleen van toepassing op programma's die zijn gemaakt na 19 december 2009.
2. Productplaatsing is toegestaan in alle audiovisuele mediadiensten, behalve in nieuws- en actualiteitenprogramma's, programma's over consumentenzaken, religieuze programma's en kinderprogramma's.<sup>18</sup>
3. Programma's die productplaatsing bevatten, voldoen aan de volgende voorschriften:
  - a) de inhoud en de programmering ervan, in het geval van televisie-uitzendingen, of de opneming ervan in een catalogus, in het geval van audiovisuele mediadiensten op aanvraag, worden nooit zodanig beïnvloed dat de verantwoordelijkheid en de redactionele onafhankelijkheid van de aanbieder van mediadiensten worden aangetast;
  - b) zij sporen niet rechtstreeks aan tot aankoop of huur van goederen of diensten, in het bijzonder door specifieke aanprijzing van die goederen of diensten;
  - ba) het betrokken product krijgt geen overmatige aandacht;

---

<sup>18</sup> **Overweging 16 wordt als volgt gewijzigd:** "Productplaatsing mag niet worden **toegestaan** in nieuws- en actualiteitenprogramma's, programma's over consumentenzaken, religieuze programma's en **kinder**programma's. Met name is gebleken dat productplaatsing en ingebedde reclame het gedrag van kinderen kunnen beïnvloeden, aangezien kinderen dikwijls niet in staat zijn om de commerciële inhoud te herkennen. Het verbod op productplaatsing in **kinder**programma's moet daarom in stand worden gehouden. Programma's over consumentenzaken zijn programma's waarin advies aan de kijkers wordt gegeven of die beoordelingen betreffende de aankoop van producten en diensten omvatten. Als productplaatsing in dergelijke programma's wordt toegestaan, zouden de kijkers, die in dergelijke programma's wellicht een echte en eerlijke beoordeling van producten of diensten verwachten, moeilijker een onderscheid kunnen maken tussen reclame en redactionele inhoud."

- c) de kijkers wordt door een geschikte aanduiding duidelijk gewezen op de aanwezigheid van productplaatsing, en wel aan het begin en het eind van het programma, alsook wanneer een programma na een reclamepauze wordt hervat, zulks teneinde te voorkomen dat de kijker in verwarring wordt gebracht.

De lidstaten mogen bij wijze van afwijking de onder c) genoemde voorschriften negeren, behalve voor programma's die door de aanbieder van mediadiensten of een aan die aanbieder van mediadiensten verbonden onderneming geproduceerd of besteld zijn.

**4. Programma's mogen in geen geval productplaatsing bevatten:**

- a) voor sigaretten en andere tabaksproducten, alsmede elektronische sigaretten en navulverpakkingen als bedoeld in artikel 20 van Richtlijn 2014/40/EU, of productplaatsing van ondernemingen waarvan de voornaamste activiteit bestaat in de vervaardiging of verkoop van deze producten;
- b) voor specifieke geneesmiddelen of medische behandelingen die alleen op voorschrift beschikbaar zijn in de lidstaat onder de rechtsmacht waarvan de betrokken aanbieder van mediadiensten valt.

- 1. De lidstaten nemen passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de door onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van audiovisuele mediadiensten verstrekte programma's die de lichamelijke, geestelijke of zedelijke ontwikkeling van minderjarigen zouden kunnen aantasten, uitsluitend zodanig beschikbaar worden gesteld dat minderjarigen deze normaliter niet kunnen horen of zien. Het kan hierbij onder meer gaan om de selectie van de tijd van uitzending, instrumenten voor leeftijdscontrole of om andere technische maatregelen. De maatregelen zijn evenredig aan de mogelijke schade die het programma kan berokkenen.**

De meest schadelijke inhoud, zoals gratis geweld en pornografie, wordt onderworpen aan strikte toegangscontrolemaatregelen, zoals versleuteling en doeltreffend ouderlijk toezicht, waarbij de mogelijkheid voor de lidstaten tot het vaststellen van strengere maatregelen onverlet wordt gelaten.<sup>19</sup>

De Commissie kan aanbieders van mediadiensten aanmoedigen tot het uitwisselen van beste praktijken over gedragscodes op basis van coregulering. Indien passend kunnen de lidstaten en de Commissie zelfregulering middels de in artikel 4a, lid 2, bedoelde gedragscodes van de Unie stimuleren.

---

<sup>19</sup> *Er wordt een nieuwe overweging ingevoegd: "De passende maatregelen voor de bescherming van minderjarigen die van toepassing zijn op televisie-uitzendingen, moeten ook gelden voor audiovisuele mediadiensten op aanvraag. Hierdoor moet het niveau van bescherming worden verhoogd. De benadering inzake minimale harmonisatie biedt de lidstaten de mogelijkheid om een hoger niveau van bescherming te ontwikkelen voor inhoud die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen kan aantasten. De meest schadelijke inhoud, die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen kan aantasten maar niet noodzakelijkerwijs strafbaar is, moet onderworpen zijn aan de strengste maatregelen die ervoor moeten zorgen dat die inhoud alleen toegankelijk is voor volwassenen."*

- 1a. De lidstaten zorgen ervoor dat aanbieders van mediadiensten voldoende informatie aan de kijkers verstrekken over inhoud die de lichamelijke, geestelijke en morele ontwikkeling van minderjarigen kan aantasten. Daartoe maken de aanbieders van mediadiensten gebruik van een systeem met de nadere omschrijving van het potentieel schadelijke karakter van de inhoud van een audiovisuele mediadienst.<sup>20</sup>

Voor de toepassing van dit lid, worden de lidstaten aangemoedigd gebruik te maken van coregulering als bepaald in artikel 4a, lid 1.

De Commissie moedigt aanbieders van mediadiensten aan beste praktijken inzake gedragscodes op basis van coregulering uit te wisselen.

- 1b. Benevens de in lid 1 en lid 1a bedoelde maatregelen stimuleren de lidstaten beleid en programma's ter ontwikkeling van vaardigheden op het gebied van mediageletterdheid.

De lidstaten en de Commissie kunnen zelfregulering op basis van de in artikel 4a, lid 2, bedoelde gedragscodes stimuleren.

---

<sup>20</sup> **Overweging 9 wordt als volgt gewijzigd:** "Om de kijkers, onder wie ouders en minderjarigen, in staat te stellen weloverwogen besluiten te nemen over de inhoud die zij willen bekijken, moeten de aanbieders van audiovisuele mediadiensten voldoende informatie verstrekken over inhoud die de lichamelijke, geestelijke en morele ontwikkeling van minderjarigen kan aantasten. Daarvoor kan bijvoorbeeld gebruik worden gemaakt van een systeem van inhoudsbeschrijvingen, een akoestische waarschuwing, een visueel symbool of een ander middel, ter nadere omschrijving van de aard van de inhoud."

## HOOFDSTUK IV

*[verwijderd]*

### *Artikel 13*

1. De lidstaten zorgen ervoor dat onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van audiovisuele mediadiensten op aanvraag een aandeel van ten minste 30 % aan Europese producties opnemen in hun catalogi en dat deze producties aandacht krijgen<sup>21</sup>.

---

<sup>21</sup> **Overweging 21 wordt als volgt gewijzigd:** "Aanbieders van audiovisuele mediadiensten op aanvraag dienen de productie en distributie van Europese producties te bevorderen door ervoor te zorgen dat hun catalogi een minimumaandeel aan Europese producties bevatten en dat daaraan genoeg aandacht wordt besteed. **Met aandacht wordt bedoeld het bevorderen van Europese producties door de toegang tot deze werken te faciliteren. Aandacht kan worden verkregen op diverse manieren, zoals een vanaf de homepage van de mediadiens­toegankelijke webpagina die aan Europese producties is gewijd, de mogelijkheid Europese producties op te zoeken met de op de website van de mediadiens­toegankelijke zoekfunctie, het gebruik van Europese producties in de campagnes van de mediadiens­toegankelijke of een minimumpercentage Europese producties waarvoor in de catalogus promotie wordt gemaakt, bijvoorbeeld met banners of vergelijkbare instrumenten.**"

2. Indien de lidstaten de onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van audiovisuele mediadiensten verplichten een financiële bijdrage te leveren aan de totstandbrenging van Europese producties, onder meer door middel van directe investeringen in inhoud en bijdragen aan nationale fondsen, kunnen zij ook van aanbieders van mediadiensten die zich tot publiek op hun grondgebied richten maar in andere lidstaten zijn gevestigd, verlangen dat zij dergelijke financiële bijdragen leveren. In dat geval wordt de financiële bijdrage uitsluitend gebaseerd op de inkomsten die zijn gegenereerd in de lidstaten waar diensten aan het publiek worden aangeboden. Indien de lidstaat waar de aanbieder is gevestigd, een dergelijke financiële bijdrage oplegt, houdt deze lidstaat rekening met eventuele financiële bijdragen die zijn opgelegd door lidstaten waar de aanbieder diensten aan het publiek aanbiedt.<sup>22</sup> Elke financiële bijdrage dient te voldoen aan het recht van de Unie, en in het bijzonder de staatssteunregels.
3. De lidstaten brengen uiterlijk op [datum – uiterlijk drie jaar na de vaststelling] en vervolgens om de twee jaar verslag uit aan de Commissie over de toepassing van de leden 1 en 2.

---

<sup>22</sup> *Overweging 24 wordt als volgt gewijzigd:* "Wanneer de lidstaten aanbieders van **media-diensten** verplichten tot financiële bijdragen, **dienen** die bijdragen te worden ingezet voor een adequate bevordering van Europese producties, waarbij moet worden vermeden dat aanbieders van **mediadiensten** tweemaal verplichtingen worden opgelegd. Indien de lidstaat waar de aanbieder **van mediadiensten** is gevestigd, een financiële bijdrage oplegt, **dient** deze lidstaat rekening te houden met eventuele financiële bijdragen die zijn opgelegd door lidstaten waar de aanbieder diensten aanbiedt aan het publiek."

4. De Commissie brengt op basis van de door de lidstaten verstrekte informatie en een onafhankelijke studie verslag uit aan het Europees Parlement en de Raad over de toepassing van de leden 1 en 2, rekening houdend met de marktontwikkelingen, de technologische vooruitgang en de nagestreefde culturele diversiteit.
5. De verplichting uit hoofde van lid 1 en het voorschrift voor aanbieders van mediadiensten die zich tot publiek in andere lidstaten richten in de zin van lid 2 gelden niet voor aanbieders van mediadiensten met een lage omzet of een klein publiek. De lidstaten kunnen ook ontheffing van deze verplichtingen of voorschriften verlenen in gevallen waarin deze praktisch onhaalbaar of ongerechtvaardigd zouden zijn gezien de aard of het onderwerp van de audiovisuele mediadiensten.<sup>23</sup>
- 5a. De Commissie stelt na raadpleging van het contactcomité richtsnoeren vast voor het berekenen van het aandeel Europese producties als bedoeld in lid 1, alsook voor het definiëren van de begrippen "klein publiek" en "lage omzet", als bedoeld in lid 5.

---

<sup>23</sup> *Overweging 25 wordt als volgt gewijzigd:* "Om ervoor te zorgen dat verplichtingen inzake de bevordering van Europese producties de marktontwikkeling niet ondermijnen en om de toetreding van nieuwe marktdeelnemers mogelijk te maken, dienen dergelijke vereisten niet te gelden voor bedrijven zonder significante aanwezigheid op de markt. Dit is met name het geval voor bedrijven met **een lage omzet** en een klein publiek. **Een publiek kan bijvoorbeeld als klein worden aangemerkt op basis van kijktijd of verkoop, afhankelijk van de aard van de dienst, terwijl om een omzet als laag aan te merken rekening moet worden gehouden met de verschillen in omvang van de audiovisuele markten in de lidstaten.** Het zou evenmin passend zijn dergelijke verplichtingen op te leggen in gevallen waarin deze – gezien de aard of het onderwerp van de audiovisuele mediadiensten op aanvraag – praktisch onhaalbaar of ongerechtvaardigd zouden zijn."

## HOOFDSTUK V

### BEPALINGEN INZAKE EXCLUSIEVE RECHTEN EN KORTE NIEUWSVERSLAGEN IN TELEVISIE-UITZENDINGEN

#### *Artikel 14*

1. Iedere lidstaat kan in overeenstemming met het recht van de Unie maatregelen treffen om ervoor te zorgen dat onder zijn rechtsmacht vallende omroeporganisaties evenementen die door die lidstaat van aanzienlijk belang voor de samenleving worden geacht, niet op zodanige wijze op een exclusieve basis uitzenden dat een belangrijk deel van het publiek in die lidstaat dergelijke evenementen niet via rechtstreekse of uitgestelde verslaggeving op de kosteloze televisie kan volgen. In dat geval stelt de betrokken lidstaat een lijst van aangewezen nationale of niet-nationale evenementen op die hij van aanzienlijk belang voor de samenleving acht. De lidstaat doet dit te gepasten tijde op duidelijke en transparante wijze. Daarbij bepaalt de betrokken lidstaat tevens of deze evenementen via volledige of gedeeltelijke rechtstreekse verslaggeving dan wel, waar nodig of passend om objectieve redenen van openbaar belang, via volledige of gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving beschikbaar moeten zijn.

2. De lidstaten stellen de Commissie onmiddellijk in kennis van alle maatregelen die zij krachtens lid 1 nemen of hebben genomen. Binnen een periode van drie maanden na de kennisgeving vergewist de Commissie zich ervan dat deze maatregelen verenigbaar zijn met het recht van de Unie en stelt zij de andere lidstaten ervan in kennis. Zij wint advies in bij het krachtens artikel 29 ingestelde contactcomité. Zij maakt de genomen maatregelen onverwijld bekend in het *Publicatieblad van de Europese Unie* en publiceert ten minste eenmaal per jaar de geconsolideerde lijst van de door de lidstaten getroffen maatregelen.
3. De lidstaten zorgen er in het kader van hun wetgeving met passende middelen voor dat onder hun rechtsmacht vallende omroeporganisaties de door deze organisaties na 30 juli 2007 verworven exclusieve rechten niet op zodanige wijze uitoefenen dat een belangrijk deel van het publiek in een andere lidstaat evenementen die door die andere lidstaat overeenkomstig de leden 1 en 2 zijn aangewezen, niet op de kosteloze televisie kan volgen via volledige of gedeeltelijke rechtstreekse verslaggeving dan wel, waar nodig of passend om objectieve redenen van openbaar belang, via volledige of gedeeltelijke uitgestelde verslaggeving, zoals door die andere lidstaat overeenkomstig lid 1 is bepaald.

#### *Artikel 15*

1. De lidstaten zorgen ervoor dat, met het oog op korte nieuwsverslagen, alle in de Unie gevestigde omroeporganisaties op billijke, redelijke en niet-discriminerende basis toegang hebben tot evenementen van groot belang voor het publiek die op basis van exclusiviteit door een onder hun rechtsmacht vallende omroeporganisatie worden uitgezonden.
2. Indien een andere omroeporganisatie die in dezelfde lidstaat als de om toegang verzoekende omroeporganisatie is gevestigd, exclusieve rechten heeft verworven voor het betrokken evenement van groot belang voor het publiek, dient bij deze omroeporganisatie om toegang te worden verzocht.
3. De lidstaten waarborgen die toegang door de omroeporganisaties de mogelijkheid te geven vrijelijk korte fragmenten te kiezen uit het signaal van de omroeporganisatie die de uitzending verzorgt waarbij, tenzij zulks om praktische redenen niet mogelijk is, in ieder geval minstens de bron dient te worden vermeld.

4. Bij wijze van alternatief voor lid 3 kan een lidstaat een gelijkwaardig systeem opzetten dat met andere middelen op billijke, redelijke en niet-discriminerende basis toegang bewerkstelligt.
5. Korte fragmenten worden alleen voor algemene nieuwsprogramma's gebruikt, en mogen uitsluitend in audiovisuele mediadiensten op aanvraag worden gebruikt indien hetzelfde programma door dezelfde aanbieder van mediadiensten via uitgestelde verslaggeving wordt aangeboden.
6. Onverminderd de leden 1 tot en met 5 zorgen de lidstaten, overeenkomstig hun rechtsstelsel en -praktijk, ervoor dat de wijze van en de voorwaarden voor het aanbieden van dergelijke korte fragmenten worden gedefinieerd, met name wat betreft de compensatieregelingen, de maximale duur van de korte fragmenten en de termijnen voor de transmissie ervan. Eventuele compensatie overschrijdt niet de extra kosten die rechtstreeks voortkomen uit het verschaffen van toegang.

## HOOFDSTUK VI

### **BEVORDERING VAN DE VERSPREIDING EN PRODUCTIE VAN TELEVISIEPROGRAMMA'S**

#### *Artikel 16*

1. Voor zover mogelijk zien de lidstaten er met passende middelen op toe dat de omroep-organisaties het grootste gedeelte van hun niet aan informatie, sport, spel, reclame, teletekst en telewinkelen gewijde zendtijd reserveren voor Europese producties. Dit gedeelte moet geleidelijk, aan de hand van passende criteria, worden bereikt, rekening houdend met de verantwoordelijkheid van de omroeporganisatie jegens haar publiek inzake voorlichting, vorming, cultuur en amusement.
2. Wanneer het in lid 1 omschreven gedeelte niet kan worden bereikt, mag het niet geringer zijn dan het gedeelte dat in 1988 gemiddeld in de betrokken lidstaat is vastgesteld.  
  
Ten aanzien van Griekenland en Portugal wordt het jaar 1988 echter vervangen door het jaar 1990.

3. De lidstaten leggen om de twee jaar, te beginnen op 3 oktober 1991, aan de Commissie een verslag voor over de toepassing van het onderhavige artikel en van artikel 17.

Dit verslag bevat met name een statistisch overzicht van de mate waarin het in het onderhavige artikel en in artikel 17 genoemde gedeelte voor elk van de televisieprogramma's die onder de rechtsmacht van de betrokken lidstaat vallen, is bereikt, de redenen, uiteengezet per geval, waarom dat niet is gebeurd, alsmede de maatregelen die zijn genomen of worden overwogen om dat gedeelte te bereiken.

De Commissie brengt deze verslagen, indien nodig vergezeld van een advies, ter kennis van de andere lidstaten en van het Europees Parlement. Zij ziet toe op de toepassing van het onderhavige artikel en van artikel 17, overeenkomstig de bepalingen van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie. In haar advies kan de Commissie met name rekening houden met de in vergelijking met voorgaande jaren geboekte vooruitgang, het aandeel van de voor het eerst uitgezonden producties in het programma-aanbod, de bijzondere omstandigheden waarin nieuwe omroeporganisaties zich bevinden en de specifieke situatie van landen met een geringe audiovisuele productiecapaciteit of een beperkt taalgebied.

#### *Artikel 17*

Telkens wanneer dat mogelijk is, zien de lidstaten er met passende middelen op toe dat de omroeporganisaties ten minste 10 % van hun niet aan informatie, sport, spel, reclame, teletekst en telewinkelen gewijde zendtijd of, bij wijze van alternatief, naar keuze van de lidstaat, ten minste 10 % van hun programmabudget, reserveren voor Europese producties die door van de televisie-omroeporganisaties onafhankelijke producenten zijn vervaardigd. Dit gedeelte moet geleidelijk, aan de hand van passende criteria, worden bereikt, rekening houdend met de verantwoordelijkheid van de omroeporganisatie jegens haar publiek inzake voorlichting, vorming, cultuur en amusement. Het dient te worden bereikt door een passend gedeelte te reserveren voor recente producties, dat wil zeggen voor producties die binnen een periode van vijf jaar nadat zij zijn gemaakt, worden uitgezonden.

### *Artikel 18*

Dit hoofdstuk is niet van toepassing op voor lokaal publiek bestemde televisie-uitzendingen die geen deel uitmaken van een nationaal net.

## HOOFDSTUK VII

### TELEVISIERECLAME EN TELEWINKELN

### *Artikel 19*

1. Televisiereclame en telewinkelen dienen duidelijk herkenbaar te zijn en te kunnen worden onderscheiden van redactionele inhoud. Zonder afbreuk te doen aan het gebruik van nieuwe reclametechnieken dienen televisiereclame en telewinkelen met visuele en/of akoestische en/of ruimtelijke middelen duidelijk van andere onderdelen van het programma te worden gescheiden.
2. Afzonderlijke reclame- en telewinkelspots blijven een uitzondering, behalve in uitzendingen van sportevenementen.

### *Artikel 20*

1. De lidstaten zorgen ervoor dat, wanneer programma's worden onderbroken voor televisiereclame of telewinkelen, de integriteit van de programma's niet wordt geschaad, rekening houdend met de natuurlijke pauzes in en de duur en de aard van het betrokken programma, en er geen afbreuk wordt gedaan aan de rechten van de rechthebbenden.

2. **Uitzendingen van televisiefilms (met uitsluiting van series, feuilletons en documentaires), cinematografische producties en nieuwsprogramma's mogen één keer per geprogrammeerd tijdvak van ten minste 30 minuten worden onderbroken voor reclame en/of telewinkelen.** Uitzendingen van kinderprogramma's mogen één keer per geprogrammeerd tijdvak van ten minste 30 minuten worden onderbroken voor televisie-reclame en/of telewinkelen, mits de geprogrammeerde duur van het programma meer dan 30 minuten bedraagt. Uitzendingen van religieuze erediensten mogen niet worden onderbroken voor televisiereclame of telewinkelen.

*Artikel 21*

Telewinkelen met betrekking tot geneesmiddelen waarvoor een vergunning voor het in de handel brengen nodig is in de zin van Richtlijn 2001/83/EG en telewinkelen met betrekking tot medische behandelingen zijn verboden.

*Artikel 22*

- 1a. Televisiereclame en telewinkelen met betrekking tot alcoholhoudende dranken moeten aan de volgende criteria voldoen:
- a) zij **mogen** zich niet specifiek tot minderjarigen richten en mogen in het bijzonder geen minderjarigen tonen die dit soort dranken gebruiken;
  - b) zij mogen geen verband leggen tussen alcoholgebruik en een verbetering van fysieke prestaties of gemotoriseerd rijden;
  - c) zij mogen niet de indruk wekken dat alcoholgebruik bijdraagt tot sociale of seksuele successen;
  - d) er mag niet in worden gesuggereerd dat alcoholhoudende dranken therapeutische kwaliteiten bezitten, dan wel een stimulerend, kalmerend of spanningsreducerend effect hebben;

- e) zij mogen geen onmatig alcoholgebruik aanmoedigen dan wel onthouding of matig alcoholgebruik in een negatief daglicht stellen;
- f) zij mogen niet benadrukken dat een hoog alcoholgehalte een positieve eigenschap van dranken is.

**1b. Audiovisuele commerciële communicatie over alcoholische dranken in audiovisuele mediadiensten op aanvraag - sponsoring en productplaatsing uitgezonderd - moet aan de criteria van lid 1a voldoen.**

### *Artikel 23*

- 1. Het aandeel televisiereclame- en telewinkelspots bedraagt tussen 6:00 uur en 18:00 uur niet meer dan 20 % van dat tijdvak. Het aandeel televisiereclame en telewinkelspots bedraagt tussen 18:00 uur en 0:00 uur niet meer dan 20 % van dat tijdvak.<sup>24</sup>**

---

<sup>24</sup> ***Overweging 19 wordt als volgt gewijzigd: " Het is belangrijk dat de omroeporganisaties meer flexibiliteit krijgen en in staat worden gesteld te beslissen wanneer zij reclame invoegen, zodat de vraag van de adverteerders en de kijkersstroom worden gemaximaliseerd. Dat betekent dat tussen 6:00 uur en 18:00 uur de maximale 20 % aan reclame berekend moet worden op basis van dat tijdvak. Tussen 18:00 uur en 0:00 uur moet de maximale 20 % aan reclame evenzeer op basis van dat tijdvak berekend worden."***

**2. Lid 1 is niet van toepassing op:**

- a) boodschappen van de omroeporganisatie in verband met eigen programma's en rechtstreeks daarvan afgeleide ondersteunende producten of met programma's van andere entiteiten die tot dezelfde mediagroep behoren;**
- b) sponsorboodschappen;**
- c) productplaatsing;**
- ca) neutrale frames tussen redactionele inhoud en televisiereclame- of telewinkelspots, alsmede tussen individuele spots.<sup>25</sup>**

*Artikel 24*

Blokken voor telewinkelen moeten met visuele en akoestische middelen duidelijk als zodanig worden gekenmerkt, en moeten zonder onderbreking minimaal 15 minuten duren.

*Artikel 25*

Deze richtlijn is van overeenkomstige toepassing op televisiezenders die uitsluitend gewijd zijn aan reclame en telewinkelen, alsmede op televisiezenders die uitsluitend aan zelfpromotie gewijd zijn.

Hoofdstuk VI, alsmede de artikelen 20 en 23 zijn echter niet op deze zenders van toepassing.

---

<sup>25</sup> ***Er wordt een nieuwe overweging ingevoegd: "Neutrale frames bakenen redactionele inhoud af van televisiereclame- of telewinkelspots en bakenen evenzo spots onderling af. De kijker kan op die manier duidelijk zien wanneer het ene soort audiovisuele inhoud eindigt en het andere begint. Verduidelijkt moet worden dat neutrale frames worden uitgezonderd van de kwalitatieve beperkingen voor televisiereclame. De reden hiervoor is dat de tijd voor de neutrale frames aldus niet van de reclametijd afgaat en er benevens geen derving van reclame-inkomsten plaatsvindt."***

## *Artikel 26*

Onverminderd artikel 4 kunnen de lidstaten, met eerbiediging van het recht van de Unie, andere voorwaarden vaststellen dan die welke zijn neergelegd in artikel 20, lid 2, en in artikel 23 ten aanzien van televisie-uitzendingen die uitsluitend bestemd zijn voor het nationale grondgebied en die niet rechtstreeks of onrechtstreeks in een of meer andere lidstaten door het publiek kunnen worden ontvangen.

## *Artikel 27*

*[verwijderd]*

## HOOFDSTUK IX

### **RECHT OP WEERWOORD TEN AANZIEN VAN TELEVISIE-UITZENDINGEN**

## *Artikel 28*

1. Onverminderd andere in de lidstaten geldende burgerrechtelijke, administratiefrechtelijke of strafrechtelijke bepalingen genieten, ongeacht hun nationaliteit, alle natuurlijke en rechtspersonen wier wettige belangen, met name aanzien en reputatie, zijn aangetast door een onjuiste bewering tijdens een televisie-uitzending, het recht op weerwoord of vergelijkbare middelen. De lidstaten zorgen ervoor dat de daadwerkelijke uitoefening van het recht op weerwoord of vergelijkbare middelen niet wordt belemmerd door het voorschrijven van onredelijke regels of voorwaarden. Het weerwoord moet binnen een redelijke tijd na motivering van het verzoek worden uitgezonden, op een tijd en een wijze die passend zijn voor de uitzending waarop het verzoek betrekking heeft.
2. Het recht op weerwoord of vergelijkbare middelen gelden ten opzichte van alle televisie-omroeporganisaties die onder de rechtsmacht van een lidstaat vallen.

3. De lidstaten nemen de nodige maatregelen om in het recht op weerwoord of vergelijkbare middelen te voorzien en stellen de procedure voor de uitoefening ervan vast. Met name zien zij erop toe dat de termijn voor de uitoefening van het recht op weerwoord of vergelijkbare middelen voldoende ruim is en dat de procedures van dien aard zijn dat natuurlijke of rechtspersonen die in andere lidstaten woonachtig of gevestigd zijn, dit recht of deze middelen op passende wijze kunnen uitoefenen.
4. Het verzoek om uitoefening van het recht op weerwoord of vergelijkbare middelen kan worden geweigerd indien het volgens de in lid 1 vastgestelde voorwaarden niet is gerechtvaardigd, een strafbare handeling behelst, de omroeporganisatie door uitzending civielrechtelijk aansprakelijk zou kunnen worden gesteld of indruist tegen de goede zeden.
5. Er wordt voorzien in procedures waarbij geschillen betreffende de uitoefening van het recht op weerwoord of vergelijkbare middelen aan het oordeel van de rechter kunnen worden voorgelegd.

## **HOOFDSTUK IXa**

### **VOOR VIDEOPLATFORMDIENSTEN GELDENDE BEPALINGEN**

#### *Artikel 28a*

1. **Onverminderd de artikelen 14 en 15 van Richtlijn 2000/31/EG zorgen de lidstaten ervoor dat onder hun rechtsmacht vallende aanbieders van videoplatforms passende maatregelen nemen om:**
  - a) **minderjarigen te beschermen tegen programma's, door gebruikers gegenereerde video's en audiovisuele commerciële communicatie die hun lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling kunnen aantasten;**
  - b) **het algemene publiek te beschermen tegen programma's, door gebruikers gegenereerde video's en audiovisuele commerciële communicatie die aanzetten tot geweld of haat jegens een groep personen of een lid van die groep die op basis van geslacht, ras of etnische afkomst, nationaliteit, godsdienst of overtuiging, handicap, leeftijd of seksuele gerichtheid wordt gedefinieerd;**

**ba) het algemene publiek te beschermen tegen programma's, door gebruikers gegenereerde video's en audiovisuele commerciële communicatie die het plegen van een terroristisch misdrijf als bedoeld in artikel 5 van Richtlijn (EU) 2017/541 inzake terrorismebestrijding publiekelijk uitlokken;**

- 1a. De lidstaten zorgen ervoor dat aanbieders van videoplatforms voldoen aan de in artikel 9, lid 1, bedoelde voorschriften met betrekking tot audiovisuele commerciële communicatie die door deze aanbieders in de handel gebracht, verkocht en georganiseerd wordt. Rekening houdend met de beperkte controle door videoplatforms op audiovisuele commerciële communicatie die door die aanbieders van videoplatforms niet in de handel gebracht, verkocht en georganiseerd wordt, zorgen de lidstaten ervoor dat de aanbieders van videoplatforms passende maatregelen nemen om aan de in artikel 9, lid 1, bedoelde voorschriften te voldoen.**
- 2. Voor de toepassing van de leden 1 en 1a, worden de passende maatregelen bepaald aan de hand van de aard van de desbetreffende inhoud, de schade die deze inhoud kan berokkenen, de kenmerken van de te beschermen categorie personen alsmede de in het geding zijnde rechten en rechtmatige belangen, waaronder die van de aanbieders van videoplatforms en de gebruikers die de inhoud hebben gecreëerd en/of geüpload, alsmede het openbare belang. De maatregelen moeten uitvoerbaar en proportioneel zijn, rekening houdend met de omvang van de videoplatformdienst en de aard van de verleende dienst.**

**Deze maatregelen omvatten, naargelang van het geval:**

- (a) opnemen en toepassen, in de voorwaarden van de videoplatformdiensten, van de voorschriften inzake het niet aanzetten tot geweld of haat als bedoeld in lid 1, onder b), en het niet openlijk uitlokken van het plegen van terroristische misdrijven als bedoeld in lid 1, onder ba), overeenkomstig artikel 6, alsmede het begrip inhoud die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen kan aantasten, overeenkomstig artikel 12, lid 1;**
- aa) opnemen en toepassen, in de voorwaarden van de videoplatformdiensten, van de in artikel 9, lid 1, bedoelde voorschriften inzake audiovisuele commerciële communicatie die door de aanbieders van videoplatformdiensten niet in de handel gebracht, verkocht of georganiseerd wordt;**
- b) tot stand brengen en gebruiken van mechanismen waarmee gebruikers van videoplatforms de in lid 1 bedoelde, op het platform van de betrokken aanbieder van een videoplatform opgeslagen inhoud bij die aanbieder kunnen rapporteren of markeren;**
- c) tot stand brengen en gebruiken van systemen voor leeftijdcontrole van gebruikers van videoplatforms met betrekking tot inhoud die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen kan aantasten;**
- d) het tot stand brengen en gebruiken van systemen waarmee de gebruikers van videoplatforms de in lid 1 bedoelde inhoud kunnen beoordelen;**

- e) **voorzien in systemen voor ouderlijk toezicht met betrekking tot inhoud die de lichamelijke, geestelijke of morele ontwikkeling van minderjarigen kan aantasten;**
  - f) **tot stand brengen en gebruiken van systemen waarmee de aanbieders van videoplatforms aan de gebruikers ervan kunnen uitleggen welk gevolg er is gegeven aan de onder b) genoemde rapportage en markeringen;**
  - fa) **voorzien in doeltreffende maatregelen en instrumenten op het gebied van mediageletterdheid en vergroten van de bekendheid van gebruikers met deze maatregelen en instrumenten.**
- 3. Voor de uitvoering van de in lid 2 genoemde maatregelen worden de lidstaten aangemoedigd gebruik te maken van coregulering overeenkomstig artikel 4a, lid 1.**
- 3a. Om te zorgen voor doeltreffendheid en consistentie bij de uitvoering van dit artikel, stelt de Commissie, zo nodig, na raadpleging van het contactcomité, richtsnoeren op betreffende de praktische toepassing van artikel 1, lid 1, onder aa), punt iii).**
- 4. De lidstaten stellen de nodige mechanismen vast om de geschiktheid van de door de aanbieders van videoplatforms getroffen maatregelen, die zijn bedoeld in lid 2, te beoordelen. De lidstaten belasten de nationale reguleringsinstanties met de beoordeling van die maatregelen.**

5. De lidstaten kunnen de aanbieders van videoplatforms maatregelen opleggen die gedetailleerder of strenger zijn dan de in lid 2 genoemde maatregelen. Bij de vaststelling van deze maatregelen voldoen de lidstaten aan de in de toepasselijke EU-wetgeving vastgestelde voorschriften, zoals de voorschriften van de artikelen 14 en 15 van Richtlijn 2000/31/EG of artikel 25 van Richtlijn 2011/93/EU.
6. De lidstaten waarborgen dat klachten- en beroepsregelingen beschikbaar zijn voor de beslechting van geschillen tussen gebruikers en aanbieders van videoplatforms wat betreft de toepassing van de leden 1 en 2.
- 6a. Naast de in lid 2 bedoelde maatregelen stimuleren de lidstaten beleidsmaatregelen en programma's ter ontwikkeling van vaardigheden op het gebied van mediageletterdheid.
7. De Commissie moedigt aanbieders van videoplatforms aan om beste praktijken inzake de in lid 3 bedoelde gedragscodes op basis van coregulering uit te wisselen.
8. De lidstaten en de Commissie kunnen zelfregulering op basis van de in artikel 4a, lid 2, bedoelde gedragscodes stimuleren.

#### *Artikel 28b*

- 1. Voor de toepassing van deze richtlijn valt een aanbieder van videoplatforms die op het grondgebied van een lidstaat is gevestigd in de zin van artikel 3, lid 1, van Richtlijn 2000/31/EG, onder de rechtsmacht van die lidstaat.

- 1. Een aanbieder van videoplatforms die niet overeenkomstig lid -1 op het grondgebied van een lidstaat is gevestigd, wordt geacht voor de toepassing van deze richtlijn op het grondgebied van een lidstaat te zijn gevestigd indien die aanbieder van videoplatforms:**
  - a) een moederonderneming of een dochteronderneming heeft die op het grondgebied van die lidstaat is gevestigd; of**
  - b) deel uitmaakt van een groep en een andere onderneming van die groep op het grondgebied van die lidstaat is gevestigd.**

**Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:**

- a) "moederonderneming": een moederonderneming als gedefinieerd in artikel 2, punt 9, van Richtlijn 2013/34/EU;**
  - b) "dochteronderneming": een dochteronderneming als gedefinieerd in artikel 2, punt 10, van Richtlijn 2013/34/EU;**
  - c) "groep": een moederonderneming, al haar dochterondernemingen en alle andere ondernemingen die deel uitmaken van de groep.**
- 
- 1a. Indien de moederonderneming, de dochteronderneming of de andere ondernemingen van de groep allemaal in verschillende lidstaten zijn gevestigd, wordt de aanbieder van videoplatforms voor de toepassing van lid 1 geacht te zijn gevestigd in de lidstaat waarin de moederonderneming van de aanbieder is gevestigd of, bij gebreke van een dergelijke vestiging, in de lidstaat waarin de dochteronderneming is gevestigd of, bij gebreke van een dergelijke vestiging, in de lidstaat waarin de andere onderneming van de groep is gevestigd.**

- 1b. Indien er meerdere dochterondernemingen zijn die allemaal in verschillende lidstaten zijn gevestigd, wordt de aanbieder van videoplatforms voor de toepassing van lid 1a geacht te zijn gevestigd in de lidstaat waarin een van de dochterondernemingen voor het eerst met haar activiteiten is begonnen, mits die aanbieder een duurzame en reële band met de economie van die lidstaat onderhoudt. Indien meerdere andere ondernemingen deel uitmaken van de groep en deze allemaal in verschillende lidstaten zijn gevestigd, wordt de aanbieder van videoplatforms geacht te zijn gevestigd in de lidstaat waarin een van deze ondernemingen voor het eerst met haar activiteiten is begonnen, mits die aanbieder een duurzame en reële band met de economie van die lidstaat onderhoudt.**
- 1c. Voor de toepassing van deze richtlijn zijn de artikelen 3, 14 en 15 van Richtlijn 2000/31/EG van toepassing op aanbieders van videoplatforms die worden geacht in een lidstaat te zijn gevestigd overeenkomstig lid 1.**
- 2. De lidstaten maken en handhaven een actuele lijst met de aanbieders van videoplatforms die op hun grondgebied zijn gevestigd of worden geacht te zijn gevestigd en vermelden op welke in de leden -1 en 1 bedoelde criteria hun bevoegdheid is gebaseerd. De lidstaten verstrekken deze lijst, met inbegrip van actualiseringen, aan de Commissie. In het geval van tegenstrijdigheden tussen de lijsten neemt de Commissie contact op met de betrokken lidstaten om een oplossing te vinden. De Commissie waarborgt dat de nationale reguleringsinstanties toegang hebben tot deze lijst. De Commissie maakt deze informatie voor zover mogelijk openbaar.**

## HOOFDSTUK X

### CONTACTCOMITÉ

#### *Artikel 29*

1. Onder auspiciën van de Commissie wordt een contactcomité ingesteld dat bestaat uit vertegenwoordigers van de bevoegde autoriteiten van de lidstaten. Het wordt voorgezeten door een vertegenwoordiger van de Commissie en komt op diens initiatief dan wel op verzoek van een delegatie van een lidstaat bijeen.
2. De taken van het contactcomité zijn:
  - a) bijdragen tot de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van deze richtlijn via geregeld overleg over alle praktische toepassingsproblemen, inzonderheid met betrekking tot artikel 2, en andere kwesties waarvoor een gedachtewisseling dienstig wordt geacht;
  - b) op eigen initiatief of op verzoek van de Commissie advies uitbrengen over de toepassing van deze richtlijn door de lidstaten;
  - c) een forum bieden voor gedachtewisseling over de punten die moeten worden opgenomen in de verslagen welke de lidstaten krachtens artikel 16, lid 3, moeten indienen en over de te volgen methode;
  - d) het resultaat bespreken van het geregelde overleg dat de Commissie voert met vertegenwoordigers van omroeporganisaties, producenten, consumenten, fabrikanten, dienstverrichters, vakbonden en de creatieve milieus;
  - e) de uitwisseling van informatie tussen de lidstaten en de Commissie over de toestand en de ontwikkeling van de regelgevende werkzaamheden betreffende audiovisuele mediadiensten bevorderen, rekening houdend met het audiovisueel beleid van de Unie, en met relevante ontwikkelingen op technisch gebied;

- f) zich beraden over sectoriële ontwikkelingen waarover een gedachtewisseling nuttig lijkt.

## HOOFDSTUK XI

### REGULERINGSINSTANTIES OF ORGANEN VAN DE LIDSTATEN

#### *Artikel 30*

1. Elke lidstaat wijst een of meer nationale reguleringsinstanties of -organen aan. De lidstaten zorgen ervoor dat deze juridisch van de overheid zijn gescheiden en functioneel onafhankelijk zijn van alle andere openbare of particuliere organen. Dit laat onverlet dat de lidstaten reguleringsinstanties kunnen instellen die toezicht houden op meerdere sectoren.<sup>26</sup>

---

<sup>26</sup> *Overweging 33 wordt als volgt gewijzigd: "De lidstaten moeten ervoor zorgen dat hun nationale reguleringsinstanties juridisch van de overheid zijn gescheiden. Dit mag de lidstaten er echter niet van weerhouden toezicht uit te oefenen overeenkomstig hun nationale grondwet. De reguleringsinstanties of -organen van de lidstaten worden geacht de vereiste mate van onafhankelijkheid te hebben bereikt indien deze reguleringsinstanties of -organen, inclusief die welke als overheidsinstantie of -orgaan zijn ingesteld, functioneel en daadwerkelijk onafhankelijk zijn van hun respectieve overheden en van alle andere openbare of particuliere organen. Dit wordt als cruciaal beschouwd om te waarborgen dat de besluiten van nationale reguleringsinstanties of -organen onpartijdig zijn. De vereiste inzake onafhankelijkheid laat onverlet dat de lidstaten reguleringsinstanties kunnen instellen die toezicht houden op meerdere sectoren, zoals de audiovisuele en de telecommunicatiesector. De nationale reguleringsinstanties moeten beschikken over de handhavingsbevoegdheden en de personele, deskundige en financiële middelen die noodzakelijk zijn voor de uitvoering van hun taken. Bij de uitvoering van activiteiten door op grond van deze richtlijn ingestelde nationale reguleringsinstanties moeten de doelstellingen betreffende pluralisme van de media, culturele diversiteit, consumentenbescherming, de interne markt en de bevordering van eerlijke mededinging in acht worden genomen."*

2. De lidstaten zorgen ervoor dat de nationale reguleringsinstanties of -organen hun bevoegdheden op onpartijdige en transparante wijze uitoefenen, in overeenstemming met de doelstellingen van deze richtlijn. De nationale reguleringsinstanties of -organen vragen of aanvaarden geen instructies van andere instanties in verband met de uitoefening van de taken die hun op grond van nationaal recht tot omzetting van het Unierecht zijn toegewezen. Dit vormt geen beletsel voor toezicht overeenkomstig de nationale grondwet.
3. De bevoegdheden van de reguleringsinstanties of -organen alsmede de wijze waarop deze verantwoording dienen af te leggen, worden duidelijk [...] in het nationaal recht omschreven.
4. De lidstaten zorgen ervoor dat de nationale reguleringsinstanties of -organen over adequate financiële en personele middelen en handhavingsbevoegdheden beschikken om hun functies op doeltreffende wijze uit te voeren. De lidstaten zorgen ervoor dat de nationale reguleringsinstanties of -organen beschikken over afzonderlijke jaarlijkse begrotingen die openbaar worden gemaakt.
5. Ontslag van het hoofd van een nationale reguleringsinstantie of een nationaal reguleringsorgaan, of van de leden van het collegiale orgaan dat deze functie binnen een nationale reguleringsinstantie of een nationaal reguleringsorgaan uitvoert, is uitsluitend mogelijk indien zij niet langer voldoen aan de voorwaarden voor de uitoefening van hun taken die vooraf op nationaal niveau zijn vastgesteld. Een besluit tot ontslag wordt openbaar gemaakt.
6. *[verwijderd]*
7. De lidstaten zorgen ervoor dat op nationaal niveau doeltreffende regelingen voor het instellen van beroep voorhanden zijn. Het beroepsorgaan, bijvoorbeeld een rechtbank, is onafhankelijk van de bij het beroep betrokken partijen.

In afwachting van de uitkomst van het beroep wordt het besluit van de nationale reguleringsinstantie of het nationaal reguleringsorgaan gehandhaafd, behalve wanneer overeenkomstig het nationaal recht voorlopige maatregelen worden verleend.

*Artikel 30-a (nieuw)*

- 1. De lidstaten zorgen ervoor dat hun nationale reguleringsinstanties of -organen passende maatregelen nemen om elkaar en de Commissie de informatie te verschaffen die nodig is voor de toepassing van deze richtlijn, en met name de artikelen 2, 3 en 4.**
- 2. Wanneer nationale reguleringsautoriteiten of -organen door een onder hun rechtsmacht vallende aanbieder van mediadiensten ervan in kennis worden gesteld dat hij een dienst wenst te verlenen die geheel of hoofdzakelijk tot het publiek van een andere lidstaat is gericht, zorgen de betrokken lidstaten ervoor dat de nationale reguleringsinstantie of het nationaal reguleringsorgaan van de rechtsmacht hebbende lidstaat de nationale reguleringsinstantie of het nationaal reguleringsorgaan van de lidstaat van ontvangst daarvan in kennis stelt.**
- 3. Indien de reguleringsautoriteit of het reguleringsorgaan van een lidstaat van ontvangst een verzoek betreffende de activiteiten van een aanbieder van mediadiensten zendt aan de reguleringsautoriteit of het reguleringsorgaan van de lidstaat die rechtsmacht heeft ten aanzien van die aanbieder, doet deze laatste reguleringsautoriteit of dit laatste reguleringsorgaan al het mogelijke om het verzoek binnen twee maanden te behandelen, onverminderd striktere termijnen die uit hoofde van deze richtlijn van toepassing zijn. Op verzoek verstrekt de reguleringsautoriteit of het reguleringsorgaan van de lidstaat van ontvangst de reguleringsautoriteit of het reguleringsorgaan van de lidstaat die rechtsmacht heeft, alle informatie die nuttig kan zijn voor de behandeling van het verzoek.**

1. De Europese groep van regelgevende instanties voor audiovisuele mediadiensten (ERGA) wordt ingesteld.
2. De groep wordt samengesteld uit vertegenwoordigers van nationale reguleringsinstanties of -organen op het gebied van audiovisuele mediadiensten. Een vertegenwoordiger van de Commissie neemt deel aan de bijeenkomsten van de ERGA.
3. De ERGA heeft de volgende taken:
  - a) de Commissie technisch advies verstrekken met het oog op een samenhangende tenuitvoerlegging van het regelgevingskader voor audiovisuele mediadiensten;
  - b) *[verwijderd]*

---

<sup>27</sup> *De overwegingen 36 en 37 worden als volgt gewijzigd:*

- (36) De ERGA heeft een positieve bijdrage geleverd aan een samenhangende regelgevingspraktijk en heeft de Commissie op hoog niveau advies verstrekt over kwesties van tenuitvoerlegging. De rol van de groep dient daarom in deze richtlijn formeel te worden erkend en versterkt. De groep moet derhalve krachtens deze richtlijn worden ingesteld.
- (37) De Commissie moet de ERGA vrijelijk kunnen raadplegen betreffende elke kwestie in verband met audiovisuele mediadiensten en videoplatforms. De ERGA moet de Commissie ondersteunen door **technische** deskundigheid en adviezen ter beschikking te stellen en door de uitwisseling van beste praktijken, **onder meer inzake gedragscodes op basis van zelf- en coregulering**, te vergemakkelijken. Met name dient de Commissie de ERGA te raadplegen betreffende de toepassing van Richtlijn 2010/13/EU teneinde de geharmoniseerde tenuitvoerlegging ervan te vergemakkelijken. Op verzoek van de Commissie dient de ERGA **niet-bindende** adviezen te verstrekken met betrekking tot de rechtsmacht, maatregelen die afwijken van de vrijheid van ontvangst en maatregelen ter bestrijding van omzeiling van rechtsmacht. **De ERGA moet tevens in staat zijn technisch advies te verstrekken over elke reguleringsaangelegenheid in verband met het kader voor audiovisuele mediadiensten, onder meer op het gebied van de bescherming van minderjarigen en haatzaaiende uitlatingen alsmede over de inhoud van audiovisuele commerciële communicatie over voedingsmiddelen met een hoog vet-, zout-/natrium- en suikergehalte.**

- c) **ervaringen en beste praktijken betreffende de toepassing van het regelgevingskader voor audiovisuele mediadiensten uitwisselen;**
- d) **met de leden ervan samenwerken en deze de informatie verstrekken die noodzakelijk is voor de toepassing van de richtlijn, en met name van de artikelen 3 en 4;**
- e) **indien de Commissie daarom verzoekt, adviezen verstrekken over de technische en feitelijke aspecten van de aangelegenheden overeenkomstig artikel 2, lid 5b, artikel 3, lid 4, en artikel 4, lid 4, onder c).**

**4. De ERGA stelt haar reglement van orde op.**

## **HOOFDSTUK XII**

### **SLOTBEPALINGEN**

#### *Artikel 31*

Deze richtlijn laat, wat betreft de gebieden die niet door deze richtlijn worden gecoördineerd, de rechten en verplichtingen die voor de lidstaten voortvloeien uit de bestaande verdragen op het gebied van telecommunicatie en omroepactiviteiten onverlet.

#### *Artikel 32*

De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

### *Artikel 33*

**De Commissie controleert de toepassing van deze richtlijn door de lidstaten.**

**Uiterlijk op [datum – uiterlijk vier jaar na vaststelling] en daarna om de drie jaar dient de Commissie bij het Europees Parlement, de Raad en het Europees Economisch en Sociaal Comité een verslag in over de toepassing van deze richtlijn.**

**Uiterlijk op [datum – uiterlijk acht jaar na vaststelling] dient de Commissie bij het Europees Parlement en de Raad een ex-postevaluatie in die, indien passend, vergezeld gaat van voorstellen voor herziening van de richtlijn, teneinde de impact van de richtlijn en de meerwaarde ervan na te gaan.**

### *Artikel 2*

- 1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om uiterlijk op [datum – uiterlijk twee jaar na de inwerkingtreding] aan deze richtlijn te voldoen. Zij delen de Commissie de tekst van die bepalingen onverwijld mee.**

**Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking ervan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.**

- 2. De lidstaten delen de Commissie de tekst van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.**

*Artikel 3*

**Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag na die van de bekendmaking ervan in het Publicatieblad van de Europese Unie.**

*Artikel 4*

**Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.**

**Gedaan te Brussel,**

*Voor het Europees Parlement*  
*De voorzitter*

*Voor de Raad*  
*De voorzitter*

---